

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

התובע

י' ש'

ע"י ב"כ עו"ד שמואל מורן

נגד

הנתבעים

1. ט' א' א' ש'

ע"י ב"כ עו"ד יוסי לבן

2. ס' א'

ע"י ב"כ עו"ד אסף פוזנר

1

פסק דין

2

3 1. פסק דין זה עניינו תביעת נזיקין שהגיש האב, שייקרא להלן – "התובע", כנגד האם ואביה,
4 שייקראו להלן – "הנתבעים 1 ו-2", לפיצוי בגין חטיפת בתם הקטינה, קי' ר' ש', שתיקרא
5 להלן – "הקטינה".

6

7 2. עיקרי העובדות 2.1

8

9 הצדדים נישאו בישראל בשנת 1997 ומנישואיהם נולדה בתם

10

ק' ילידת x.x.00

11

12

13 2.2 התובע הינו בעל אזרחות ישראלית וצרפתית והנתבעת 1 בעלת אזרחות תורכית
14 וצרפתית אותה קיבלה בעקבות נישואיה עם התובע.

15

16 2.3 מאז לידת הקטינה התגוררו הצדדים בישראל.

17

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 ביום 8.4.04 נסעה הנתבעת 1 עם הקטינה לתורכיה לבני משפחתה והייתה אמורה
2 לחזור ב-18.4.04.
- 3
- 4 הנתבעת 1 לא שבה לארץ במועד בו אמורה הייתה לשוב ועל כן הגיש התובע,
5 לביהמ"ש למשפחה בתורכיה, תביעה להחזרת הקטינה לישראל בהתאם לאמנת האג
6 וביום 25.10.04 הורה בימ"ש בתורכיה על החזרת הקטינה לישראל, אך הנתבעת לא
7 מילאה אחר החלטת בית המשפט בתורכיה.
- 8
- 9 על החלטת ביהמ"ש בתורכיה, שהורה על השבת הקטינה לישראל, הגישה הנתבעת
10 1 שני ערעורים לביהמ"ש העליון בתורכיה אשר נדחו.
- 11
- 12 כן הגישה הנתבעת 1 עתירה לביה"ד הבינלאומי האירופאי לזכויות האדם
13 בשטרסבורג, בו ביקשה צו המונע את החזרת הקטינה לישראל.
- 14
- 15 ביום 13.12.05, בהרכב של 15 שופטים, דחה ביהמ"ש בשטרסבורג את עתירת
16 הנתבעת 1.
- 17
- 18 משנדחתה העתירה בשטרסבורג עשה התובע ניסיונות להשיב את הקטינה בהסכמה,
19 ומשנכשל קבע התובע הכללי בתורכיה שיש להוציא לפועל את ההחלטה להחזרת
20 הקטינה לישראל ולצורך כך הוזמן התובע, ע"י מחלקת האכיפה לנסוע לבית הנתבעת
21 1 על מנת לבצע את פסק הדין.
- 22
- 23 משהגיע התובע, יחד עם נציגים ממחלקת האכיפה בפרקליטות התורכית, לבית
24 הנתבעת 1, התברר שהנתבעת 1 נעלמה יחד עם הקטינה, תוך הפרת הצו שלא לשנות
25 את מקום מגורי הקטינה.
- 26
- 27 מיום 29.12.05 ועד לאיתור הקטינה בחודש מרס 2008 נותק כל קשר בין התובע
28 לנתבעת 1 והקטינה, כשהתובע לא ידע, משך כל אותו זמן, היכן מצויה הקטינה.
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 לאחר מאמצים רבים וקשים, שיפורטו בהרחבה בהמשך פסק הדין, הצליח התובע
2 לאתר את הקטינה והנתבעת 1.
3
- 4 2.13 רק ביום 22.3.08 הוחזרה הקטינה לישראל ומאז מתגוררת הקטינה עם התובע
5 בישראל.
6
- 7 **3. ההליכים המשפטיים שהתקיימו לתביעה זו** 3.
8
- 9 תביעה זו עברה גלגולים רבים וארוכים, שיפורטו בקצרה להלן:
10
- 11 **3.1 המצאה מחוץ לתחום**
12
- 13 3.1.1 ביום 7.1.07 הגיש התובע תביעת נזיקין, בשמו ובשם הקטינה, כנגד הנתבעת
14 1, בגין חטיפת הקטינה ונגד הוריה ואחותה, אשר, לטענתו, השתתפו
15 בחטיפת הקטינה וסייעו לנתבעת 1. היות והנתבעים מתגוררים בתורכיה
16 התבקש היתר המצאה מחוץ לתחום, אשר ניתן על ידי כב' השופט גייפמן
17 בשבתו בבימ"ש לענייני משפחה.
18
- 19 3.1.2 הנתבעים הגישו בקשה לביטול היתר המצאה מחוץ לתחום וכב' השופט
20 גייפמן דחה את בקשתם לגבי הנתבעים 1 ו-2 וקבע כי לגביהם מתקיימת
21 תקנה 500(5) לתקנות סדר הדין האזרחי וכלי מדינת ישראל הינה "הפורום
22 הנאות" לדון בתביעה, כשלגבי אם התובעת 1 ואחותה התקבלה הבקשה
23 לביטול היתר המצאה בנימוק שלא הובאו די ראיות לכאורה, הקושרות
24 את אם התובעת 1 ואחותה למעשה החטיפה.
25
- 26 3.1.3 על החלטה זו הגישו הנתבעים ערעור לביהמ"ש המחוזי אשר נדחה ע"י כב'
27 השי' יהודית שטופמן וביום 16.3.10 אישר ביהמ"ש המחוזי את החלטת כבוד
28 השופט גייפמן למתן היתר המצאה מחוץ לתחום כנגד הנתבעים 1 ו-2.
29
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1		מחיקת הקטינה מכתב התביעה	3.2
2			
3	כתב התביעה המקורי הוגש ביום 7.1.07, בשם התובע והקטינה וזאת קודם	3.2.1	
4	מציאת הקטינה והשבתה לישראל.		
5			
6	משניתנה בחודש מרס 2010 החלטת ביהמ"ש המחוזי אשר אישרה את	3.2.2	
7	החלטת כב' השופט גייפמן, שהתיר המצאה מחוץ לתחום לנתבעים 1 ו- 2		
8	והואיל ובינתיים שונו הנסיבות והקטינה הוחזרה בחודש מרס 2008 לארץ		
9	נתבקש תיקון כתב התביעה על מנת להתאימו לנסיבות החדשות.		
10			
11	כן נתבקשה עמדת האפוטרופוס לדין של הקטינה, עו"ד ז' ר', האם נכון	3.2.3	
12	שהקטינה תהא צד לתביעה זו וזה הביע את דעתו שבשל גילה של הקטינה		
13	יש למוחקה מכתב התביעה ובהגיעה לגיל 18 תהא בידה האפשרות לשקול		
14	האם ברצונה להגיש תביעה, אם לאו.		
15			
16	בהתאם לעמדת האפוטרופוס לדין נמחקה הקטינה מכתב התביעה וניתנה	3.2.4	
17	לתובע אפשרות לתקן את כתב תביעתו ולהגיש כתב תביעה מתוקן.		
18			
19		התייצבות הנתבעים	3.3
20			
21	למרות החלטות ביהמ"ש בחרו הנתבעים 1 ו- 2 שלא להתייצב לדין	3.3.1	
22	ההוכחות ולהיחקר על תצהיריהם ועל כך יורחב בהמשך פסק הדין.		
23			
24	הנתבעים טענו מספר טענות מקדמיות , שראוי לבלן תחילה והן:	3.4	
25			
26			
27			
28			
29			

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

4. הטענה שאין לתובע עילת תביעה (הלכת אלסוחה)

4.1 טענות הצדדים

4.1.1 טענות הנתבעים

הנתבעים טענתם שהתובע אינו בגדר ניזוק ישיר במובן דיני הנזיקין ועל כן אין ביכולתו להגיש תביעה זו וודאי שאינו יכול לתבוע נזק שאינו ממוני כשנימוקיהם הם:

4.1.1.1 מעשה החטיפה בוצע כלפי הקטינה בלבד והנזק שנגרם לתובע בשל חשיפתו לסבלה של הקטינה הופך את התובע לניזוק משני, הזכאי לפיצוי רק כפוף לתנאי הלכת אלסוחה. תנאים אשר לא מולאו, לטענתם, במקרה זה.

4.1.1.2 עוד טוענים הנתבעים כי משנמחקה הקטינה כתובעת, בהתאם לחוות דעתו של האפוטרופוס לדין אין לתובע מעמד בתביעה זו והינו לכל היותר בגדר "ניזוק משני".

4.1.2 טענות התובע

התובע טענתו שעילתו מתבססת על הפרת הוראות סעיפים 15 ו-18 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות וההוראות הקבועות באמנת האג כשחטיפת הקטין ע"י הנתבעת 1 מקימה עוולה ישירה כלפיו מכח הפרת החובה חקוקה.

4.2 דין

4.2.1 אקדים ואומר כי הטענה שהתובע הינו "ניזוק משני" דינה להידחות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 הלכת אלסוחה 4.2.2
- 2
- 3 4.2.2.1 בשנת 1990 נקבע ע"י ביהמ"ש העליון, ב"פרשת אלסוחה", כי יש
- 4 לפצות פיצוי כספי גם נפגע אשר לא היה מעורב ישירות בתאונת
- 5 הדרכים ובלבד שיתקיימו לגביו ארבעה תנאים מצטברים.
- 6
- 7 4.2.2.2 הלכת אלסוחה הקימה לקרובי משפחה של נפגע בתאונת דרכים
- 8 עילת תביעה בגין נכות נפשית, שנגרמה להם בהתקיים ארבעת
- 9 התנאים.
- 10
- 11 4.2.2.3 הלכה זו הורחבה מאוחר יותר גם על תביעות נזיקין אחרות, שאינן
- 12 תאונות דרכים.
- 13
- 14 4.2.2.4 כן הוקלו התנאים הנדרשים בהלכת אלסוחה הן לגבי קרבת הנפגע
- 15 שלא היה מעורב בתאונה והן לגבי התנאי הרביעי הדורש נזק
- 16 משמעותי ועוד.
- 17
- 18 4.2.3 בנסיבות דנא, כפי שיפורט להלן, התובע אינו בגדר נפגע משני, היונק את
- 19 כוחו רק מעילת תביעתה של הקטינה שנחטפה אלא הנתבעת 1 חבה כלפי
- 20 התובע מכח החובות הקבועות בחוק, אשר הפרתן מקימה עילת תביעה
- 21 ישירה של הנתבעת 1 כלפי התובע.
- 22
- 23 4.2.4 סעיף 14 לחוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות התשכ"ב-1962, קובע כי
- 24 ההורים הינם האפטרופוסים הטבעיים על ילדיהם הקטינים ובסעיף 15
- 25 לחוק נקבע כי אפטרופסות ההורים כוללת את החובה והזכות לדאוג
- 26 לצורכי הקטין... וצמודה לה הרשות להחזיק בקטין ולקבוע את מקום
- 27 מגוריו...".
- 28
- 29 4.2.5 סעיף 18 לחוק הכשרות המשפטית והאפטרופסות קובע כי בכל עניין הנתון
- 30 לאפטרופסותם "חייבים שני ההורים לפעול תוך הסכמה...".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 עולה כי הורה אינו רשאי, על דעת עצמו, לקבוע את מקום מגורי הקטין והינו
2 נדרש לקבל את הסכמת ההורה השני ומשאינו עושה כן, קמה לצד השני
3 עילת תביעה כלפיו.
4
5 4.2.6 זאת ועוד, סעיף 3 לתוספת לאמנת האג קובע כי "הרחקתו או אי החזרתו
6 של ילד תיחשב שלא כדין כאשר יש בהן הפרת זכויות המשמורת
7 המוענקות לאדם... על פי דין המדינה שבה היה מקום מגוריו הרגיל של
8 הקטין סמוך לפני הרחקתו או אי החזרתו".
9
10 4.2.7 בנסיבות דידן, עובר להוצאת הקטינה לתורכיה, ביום 8.4.2004 היו שני
11 ההורים בעלי משמורת משותפת על הקטינה מכוח חוק הכשרות המשפטית
12 והאפוטרופסות ומשום כך נאסר על הנתבעת 1 להרחיק את הקטינה או שלא
13 להחזירה במועד שהתחייבה בניגוד להסכמת התובע.
14
15 4.2.8 חטיפת הקטינה מארץ מגוריה הרגיל תוך הפרת זכויות המשמורת של
16 ההורה השני מהווה הפרה של האמנה ומקימה עילה ישירה של התובע כנגד
17 הנתבעת 1.
18
19 4.2.9 חטיפת הקטינה מארץ מגוריה הרגיל תוך הפרת זכויות המשמורת של
20 ההורה השני מהווה הפרה של האמנה ומקימה עילה ישירה של התובע כנגד
21 הנתבעת 1.
22
23 4.2.10 הפרת הזכויות שנמנו לעיל מקימה להורה שזכויותיו הופרו עילת תביעה
24 ישירה בנוזיקין כנגד ההורה המפר. יודגש כי לאב זכות עצמאית לתבוע את
25 האם גם אם הקטין עצמו אינו צד לתביעה.
26
27
28

5. הטענה שיש להחיל את הדין התורכי

5.1 טענות הצדדים

5.1.1 טענות הנתבעים

- 29 הנתבעים טענתם שאף אם יש לבימ"ש זה סמכות לדון בתביעת התובע
30 הואיל ולטענתם מדובר בפעולות שבוצעו מחוץ למדינת ישראל ובמקרה זה

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 בתורכיה על ביהמ"ש להחיל את הדין התורכי, בין אם באופן מלא ובין אם
2 באופן חלקי תוך פיצול בין תקופות שונות שבהן שהתה התובעת בחו"ל
3 והמצב המשפטי שחל על הנתבעת 1 בכל שלב ושלב.
4

5.1.2 טענת התובע

5.1.2.1 התובע טוען מנגד שבמקרה זה העילה נוצרה בישראל.

5.1.2.2 עוד טוען התובע כי הדין החל על תביעה זו הינו הדין הישראלי.

5.2 דין

5.2.1 טענה זו גם כן דינה להידחות, וזאת מכמה טעמים: האחד, היות ובמקרה
13 דנא עסקינן בחטיפה, שחלה עליה אמנת האג, שישראל ותורכיה הינם צד
14 לאמנה, אשר ביום 17.5.04 קבע ביה"ד הרבני, שמקום מגורי הקטינה
15 בישראל ועל הנתבעת להחזיר את הקטינה לישראל, תוך 7 ימים, וביהמ"ש
16 בתורכיה נתן אף הוא פסק דין ביום 25.10.04, המורה לנתבעת 1, על פי
17 האמנה, להחזיר את הקטינה לישראל.
18

5.2.2 על פי סעיף 3 לתוספת לאמנת האג "אי החזרה של ילד תיחשב שלא כדין
20 כאשר יש בהן הפרת זכויות המשמורת... על פי דין המדינה שבה היה
21 מקום מגוריו הרגיל של הקטין, סמוך לפני הרחקתו או אי החזרתו".
22

5.2.3 על פסק הדין הנ"ל הגישה הנתבעת 1 שני ערעורים לביהמ"ש העליון שנדחו.
24

5.2.4 בית הדין לזכויות האזרח בשטרסבורג קבע אף הוא, בהרכב של 15 שופטים,
26 שיש להחזיר את הקטינה לישראל, כאמור בפסק הדין שניתן בתורכיה על פי
27 אמנת האג.
28
29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 5.2.5 זאת ועוד בפסק הדין שניתן בתורכיה נקבע בין היתר כי נסיעתן של הנתבעת
2 1 והקטינה לתורכיה בחודש אפריל 2004 היה לצורך ביקור של שבועיים
3 בלבד וכי היה עליהן לחזור לישראל ב-18.4.04 והנתבעת 1, בניגוד להסכמת
4 התובע, לא החזירה את הקטינה תוך הפרת זכותו של התובע למשמורת.
5

6 מעשה החטיפה 5.2.6

7
8 5.2.6.1 התובע טענתו שמעשה החטיפה תחילתו במועד הוצאת הקטינה
9 בתרמית מישראל ביום 8.4.04.

10
11 5.2.6.2 התובע טען כי הסכמתו ליציאתה של הקטינה מישראל ביום 8.4.04
12 הושגה ע"י הנתבעת 1 בתרמית תוך שהינה מטעה אותו שנסיעה זו
13 הינה רק לשבועיים וכי בכוונתה לשוב יחד עם הקטינה לישראל
14 ביום 18.4.04.
15

16 5.2.6.3 עוד מוסיף התובע וטוען כי עובר ללקיחתה של הקטינה ביום 8.4.04
17 לא היה בכוונתה של הנתבעת 1 לחזור לישראל עם הקטינה ולראיה
18 העיד התובע כי 18 יום קודם נסיעתה סגרה הנתבעת 1 את חשבון
19 הבנק שהיה לה ולאביה, רוקנה את הכספת, העלימה חפצי ערך
20 שונים מהבית, לקחה חלק נכבד מבגדיה ובגדי הקטינה.
21

22 5.2.6.4 כן טוען התובע כי נתן את הסכמתו להוצאת הקטינה מישראל
23 בתנאי שנסיעה זו הינה לשבועיים בלבד וכי אי החזרתה של הקטינה
24 במועד בו הייתה הקטינה אמורה לחזור, הינה הפרה של התחייבות
25 שנתנה לו בישראל והייתה צריכה להיות מבוצעת בישראל.
26

27 5.2.6.5 הנתבעת 1 כאמור טענה כי ההחלטה שלא לחזור התקבלה על ידה
28 רק בתורכיה וזאת לאחר שגילתה שהתובע לקח חוקרים שיתחקו
29 אחר רכושה, כשלא הציגה כל ראיה לטענתה זו וטענה זו גם לא
30 מתיישבת עם פעולותיה עובר לחטיפתה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 5.2.6.6 כאמור הנתבעת 1 בחרה שלא להתייצב על מנת להיחקר על תצהירה
2 ועל כן אין לנו אלא את עדות התובע ממנו עולה שחטיפת הקטינה
3 תוכננה עוד קודם הוצאתה של הקטינה מהארץ כשלנתבעת 1 לא
4 הייתה כל כוונה לחזור לישראל במועד שהבטיחה. זאת ועוד
5 הסכמתו של התובע ליציאתה של הקטינה מישראל ניתנה רק לאור
6 התחייבות הנתבעת 1 להחזיר את הקטינה לישראל ביום 18.4.04
7 ואין ספק כי אילו היה יודע, שאין בכוונתה להחזיר את הקטינה
8 במועד שהתחייבה, לא היה נותן את הסכמתו להוצאתה מהארץ.
9
- 10 5.2.6.7 הנתבעת 1 לא הכחישה שהיה עליה להשיב את הקטינה לישראל
11 ביום 18.4.04.
12
- 13 5.2.6.8 התחייבות הנתבעת 1 כלפי התובע הייתה בישראל ומקום ביצוע
14 ההתחייבות אמור היה להיות בישראל, שהינו מקום מגוריהם
15 הרגיל של הצדדים והקטינה.
16
- 17 5.2.6.9 עולה בבירור כי מעשה החטיפה תחילתו על ידי הוצאתה של
18 הקטינה מהארץ, דהיינו תחילתו בישראל.
19
- 20 5.2.7 הלכה פסוקה היא כי אין כל צורך להוכיח שכל רכיבי העוולה בוצעו בישראל
21 וכי די שחלק מרכיבי העוולה נעשו בישראל.
22
- 23 5.2.8 כן נפסק שהדין שיחול הינו הדין שיש לו את הקשר האמיץ ביותר עם בעלי
24 הדין ושאר נסיבות העניין, אשר יעשה צדק עם הצדדים ויתחשב במאזן
25 האינטרסים. ראה בנדון ע"א 300/84 אבו עיטה נ' ערבי טיסי פ"ד לט 1, עמ'
26 365.
27
- 28 5.2.8.1 בנסיבות דנא, הדין שראוי להחילו הינו הדין הישראלי וזאת היות
29 ומאז נישואי הצדדים ולידת הקטינה התגוררו הצדדים בישראל
30 וגידלו את הקטינה בישראל. מקום מגוריהם הרגיל היה בישראל,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 כשהנתבעת 1 הייתה אמורה להחזיר את הקטינה לישראל ונקבע כי
2 אי החזרתה של הקטינה מהווה פגיעה בזכויות המשמורת של
3 התובע בישראל.

4
5 5.2.8.2 זאת ועוד על מנת לקבוע היש הרחקה שלא כדין לפי אמנת האג,
6 בוחן ביהמ"ש את זכויות המשמורת על פי דין המדינה שבה היה
7 מקום מגוריו הרגיל של הקטין סמוך להרחקתו.

8
9 5.2.9 למעלה מן הצורך יצוין כי הצווים הזמניים שניתנו בתורכיה, במסגרת תיק
10 הגירושין, בעניין משמורתה של הנתבעת 1 על הקטינה בוטלו בסופם ואין
11 להם כל נפקות לענייננו.

12
13 **6. הטענה בדבר השתק פלוגתא**

14
15 **6.1 טענות הצדדים**

16
17 **6.1.1 טענות הנתבעים**

18
19 6.1.1.1 הנתבעים טענתם שאי פסיקת הוצאות ע"י ביהמ"ש בתורכיה אשר
20 דן באמנת האג, גם מקום בו לא תבע התובע את הוצאותיו, מטעמיו
21 הוא, מהווה השתק פלוגתא והתובע מנוע מלתבוע את הוצאותיו
22 בתביעה נזיקית.

23
24 6.1.1.2 כן טוענים הנתבעים כי בביה"ד הרבני זכה התובע, במסגרת הגשת
25 בקשה לביזיון של החלטת בית הדין להוצאות כספיות בגין אי
26 החזרת הקטינה לארץ ועל כן אינו יכול להגיש תביעה נוספת
27 בנזיקין.

28
29
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

6.1.2 טענות התובע

6.1.2.1 התובע טענתו כי על פי פסיקת ביהמ"ש העליון העובדה שיכול היה לתבוע את הוצאותיו במסגרת תביעתו לפי אמנת האג בתורכיה אינה מהווה השתק פלוגתא וכי פתוחה בפניו האפשרות לתבוע את כל נזקיו במסגרת התביעה הנזיקית.

6.1.2.2 עוד מוסיף התובע וטוען כי טענה מקדמית זו הועלתה בעבר על ידי הנתבעים ובמסגרת החלטת כב' הש' גייפמן לביטול היתר ההמצאה מחוץ לתחום דחה השופט את טענתם, טענה זו אף נדחתה בערעור שהוגש על החלטת כב' השופט גייפמן.

6.2 דין

6.2.1 סעיף 26 סיפא לאמנת האג קובע:

"...בבואן לצוות על החזרת הילד או להוציא צו בנוגע לזכויות ביקור בהתאם לאמנה זו רשאיות הרשויות השיפוטיות או המנהליות להורות, לפי הצורך, לאדם אשר הרחיק את הילד או לא החזירו או אשר מנע מימוש זכויות ביקור לשלם את ההוצאות ההכרחיות שנגרמו למבקש או שנגרמו מטעמו, לרבות הוצאות נסיעה, עלויות או תשלומים שנעשו לשם איתור הילדים, הוצאות עבור ייצוג משפטי של המבקש, ואלה שלעניין החזרת הילד".

6.2.2 טענת הנתבעים הינה שכיוון שהאמנה מתייחסת לאפשרות לתביעת החזר ההוצאות שנגרמו, משבחר התובע שלא לתבוע את כל הוצאותיו אין באפשרותו לתבוע הוצאות אלה בתביעת הנזיקין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2 6.2.3 טענה זו הועלתה בבע"מ 3241/09 פלונית נ' אלמוני וביהמ"ש העליון דחה
3 טענה זו וכך נפסק על ידי כב' השופטת ארבל:
4

5 "מעבר לדרוש, אעיר כי אף לגופו של עניין השתכנעתי
6 כי צדקו הערכאות דלמטה במסקנתן. התביעה בישראל
7 הינה תביעה נזיקית בעוד התביעה שהתנהלה באנגליה
8 הינה תביעה להשבת קטין חטוף. ברי כי מדובר בעילות
9 תביעה שונות. דומה הדבר לתביעה בגין אותו מעשה אך
10 בשל שתי עילות תביעה שונות, למשל תביעה בשל נזק
11 גוף שנגרם לתובע ותביעה בשל נזק רכוש שנגרם לתובע
12 מהמעשה (ראו נינה זלצמן מעשה בית-דין בהליך אזרחי
13 82 (1991)). כך גם בענייננו, המדובר בתביעה בשל נזק
14 בלתי ממוני שנגרם לתובע מהרחקת בנו לארץ אחרת,
15 ובתביעה בשל הנזק הממוני הנגרם כתוצאה מכך. כמו
16 כן, אין ספק כי מטרתו העיקרית של ההליך המהיר
17 שמתנהל במסגרת אמנת האג הינה להחזיר קטין חטוף
18 לארצו. במסגרת הליך זה בוודאי לא ניתן, בדרך כלל,
19 להתחיל לדון בשאלת ההוצאות והנזקים שנגרמו להורה
20 התובע את החזרת ילדו (ראו ע"א 1650/00 זיסר נ' משרד
21 הבינוי והשיכון פ"ד נז(5) 166, 187-188 (2003)). אמנם
22 לבית המשפט הדן בהליך לפי אמנת האג יש סמכות
23 לפסוק הוצאות ושכר טרחת עורך דין שנגרמו.
24 בשל ההליך, אך הוצאות אלו קשורות באופן ישיר להליך
25 עצמו. לפיכך, יש להניח, חזר בו המשיב מתביעתו
26 הראשונית להחזר שכר טרחתו של עורך הדין באנגליה.
27 רכיבי הפיצויים שנפסקו למשיב על ידי בית המשפט
28 לענייני משפחה הינם בגין הוצאות ונזקים שנגרמו בגין
29 החטיפה, אשר לחלקם אין כל קשר להליך המשפטי
30 עצמו, וחלקם האחר קשור באופן עקיף להליך, כך שספק

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 אם היה מוסמך בית המשפט באנגליה לפסוק אותו
2 למשיב, ובכל מקרה דבר זה לא הוכח. ודאי שלא ניתן
3 לומר כי המבקשת הוטרדה פעמיים באותה סוגייה או כי
4 בתי המשפט נדרשו פעמיים לאותה עילה (ע"א
5 2360/99) בחר נ' דיור בניין ופיתוח בע"מ, פ"ד נה (4) 18,
6 24 (2001))."

7
8 6.2.4 בנסיבות דנא, ביהמ"ש התורכי, שדן בהליך לפי אמנת האג, לא דן בפיצוי
9 כספי למשיב בגין נזקיו והתובע אף לא ביקש מביהמ"ש התורכי שיפסוק
10 בנושא הוצאותיו. על פי ההלכות שנפסקו בעניין זכאי התובע לתבוע את
11 נזקיו הממוניים והלא ממוניים במסגרת תביעת נזיקין זו ואף התביעה
12 לביזיון שהוגשה בביה"ד הרבני אינה חוסמת את דרכו שכן שם נפסקו
13 פיצויים עונשיים, שיש להתחשב בהם בעניין הנזק הלא ממוני בלבד.

7. אי התייצבות הנתבעים

14
15
16
17 7.1 קודם שנדון בתביעה גופה יש להתייחס לעובדה שהן הנתבעת 1 והן הנתבע 2 בחרו
18 לעשות דין לעצמם, לא להופיע בביהמ"ש ולא להתייצב לחקירה על תצהיריהם,
19 למרות החלטת ביהמ"ש שחייבה את התייצבותם לצורך חקירתם על תצהיריהם.

7.2 אי התייצבות הנתבעת 1

20
21
22
23 7.2.1 חודשיים קודם המועד שנקבע לנתבעת 1 להיחקר על תצהירה הגישה
24 הנתבעת 1 בקשה לפטור אותה מהתייצבות ולאפשר לה להיחקר באמצעות
25 ועידת וידיאו כשנימוקה, שעומד נגדה צו המעצר משנת 2008 של
26 האינטרפול.

27
28 7.2.2 לראיה הגיש בא כוחה לביהמ"ש העתק ממכתבו של עו"ד ל', המייצג את
29 הנתבעת 1 בכל הקשור לתיק הפלילי עקב החטיפה שבוצעה על ידה על פני
30 נתנה הפרקליטות את הסכמתה לכניסתה של הנתבעת 1 לארץ לביקור אחד,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 ללא מעצר וללא הגשת כתב אישום או עיכוב יציאתה ובלבד שתיחקר
2 ותפקיד בטוחות מתאימות.
3
- 4 7.2.3 על מנת לתת לנתבעת 1 אפשרות להגיע להסדרים עם הפרקליטות נדחו
5 מועדי ההוכחות שלוש פעמים, כשלאחריהן הגישה הנתבעת 1 הודעה שאין
6 בכוונתה לבוא, כשהינה תולה את הסיבה בתנאים שקבעה הפרקליטות.
7
- 8 7.2.4 לא הוצגה בפני ביהמ"ש ראייה כלשהי, המעידה שמאז שנת 2008 עשתה
9 הנתבעת 1 כל פעולות כדי לאפשר לה להגיע לארץ, אפילו כדי להיפגש עם
10 בתה, שמאז חודש מרס 2008 מתגוררת בארץ יחד עם התובע.
11
- 12 7.2.5 מהחומר שהוצג לביהמ"ש עולה שמשך השנים לא נעשו כל ניסיונות
13 ממשיים להגיע להסכמות עם הפרקליטות וכי הפנייה לפרקליטות הייתה על
14 ידי התובע דווקא.
15
- 16 7.2.6 הרושם שנוצר הינו שהנתבעת 1 כלל לא רוצה להגיע לארץ על מנת למסור
17 את גרסתה בתביעה זו, התנהלות האומרת דרשני.
18
- 19 7.2.7 בנסיבות דנא, בחרה הנתבעת 1 לחטוף את הקטינה מהארץ, להפר את
20 החלטות ביה"ד הרבני ופסק דינו של ביהמ"ש התורכי להחזיר את הקטינה
21 לארץ ואם לא די בכך בשנת 2005, לאחר שניתן פסק הדין בביה"ד
22 בשטרסבורג, שחייב אותה להשיב את הקטינה לישראל בחרה הנתבעת 1
23 להיעלם יחד עם הקטינה עד שנמצאה במרס 2008, לאחר חיפושים רבים,
24 יחד עם הקטינה.
25
- 26 7.2.8 התנהלותה הפסולה של הנתבעת 1 לא יכולה לשמש סיבה מוצדקת למתן
27 החלטה שיפוטית, המתירה לה לא להופיע לדיון ההוכחות הקבוע בישראל
28 והמתיר לה להיחקר באמצעות ועידת וידאו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 7.2.9 בנסיבות אלה יפים, מכח קל וחומר, הדברים שנקבעו על ידי כב' השופט
2 ריבלין בע"א 7516/02 ד"ר דוד פישר נ' רו"מ צבי מכין (פורסם בנבו פס"ד
3 מיום 11.4.2005):

4
5 "טרם הגיעה השעה שבה אמצעים טכנולוגיים
6 משוכללים ככל שיהיו יחליפו את היתרון שבהתייצבות
7 הצדדים ועדיהם זה מול זה, פנים מול פנים, קיים עדיין
8 יתרון בהתרשמות בלתי אמצעית של השופט מן העד
9 היושב על דוכן העדים. לפיכך, מוטלת הדרישה על בעל
10 הדין העותר לקיום חקירה באמצעות כינוס וידיאו להציג
11 בתום לב, עילה מספקת לכך".

12
13 7.2.10 דברים אלה מקבלים משנה תוקף בביהמ"ש לענייני משפחה בו על פי התיקון
14 משנת תשנ"ה הוטלה על בעלי הדין חובת התייצבות לכל הדיונים כולל
15 ישיבות קדם המשפט. בתיק זה נאות ביהמ"ש לפטור את הנתבעים מכל
16 דיוני קדם המשפט וחקירתם הנגדית של יתר בעלי הדין מלבד חיובם
17 להתייצב לדיון שנקבע לחקירתם על תצהיריהם.

18
19 7.2.11 בנסיבות דנא כהמשך להתנהלותה הקלוקלת של הנתבעת 1 ממועד החטיפה
20 בו הפרה את כל ההחלטות שחייבו להחזיר את הקטינה בחרה הנתבעת 1
21 להפר את החלטת בימ"ש זה שחייב אותה להופיע על מנת להיחקר על
22 תצהירה ומשבחרה בדרך זו ולאור אופיו המיוחד של תיק זה, בו חקירת
23 הנתבעת בביהמ"ש חיונית לצורך הערכת מהימנותה אני מורה על מחיקת
24 תצהירה.

25
26 אי התייצבות הנתבע 2 7.3

27
28 7.3.1 ביום 2.2.11 ניתנה החלטה בה חויבו כל המצהירים להתייצב לחקירה על
29 תצהיריהם.

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 7.3.2 הנתבע 2 הגיש בקשה לפטור אותו מהתייצבות ולהתיר לו להעיד באמצעות
2 ועידת וידאו כשנימוקיו היו: הינו תושב זר המתגורר בתורכיה, גילו
3 המתקדם ומצב בריאותו, החשש שיינקטו נגדו הליכים שונים שיגרמו
4 לעיכוב יציאתו והיותו רק נתבע בתיק.
5
6 7.3.3 התובע התנגד נחרצות לבקשת הנתבע 2 בנימוקים הבאים: שהנתבע 2 לא
7 הוכיח כל סיבה מוצדקת לאי התייצבותו. אין במסמכים כל ראיה בדבר אי
8 יכולתו להתייצב לדיון ההוכחות. מתן עדותו באמצעות ועידת וידאו פוגעת
9 במהימנותו והיכולת להתרשם מהנתבע באופן בלתי אמצעי. הנתבע 2 בחר
10 מיוזמתו להגיש תביעת לשון הרע בישראל כנגד התובע והחשש מנקיטת
11 אמצעים משפטיים שיעכבו את יציאתו אינה סיבה להיעתר לבקשתו.
12
13 7.3.4 הואיל והנתבע טען כי בשל מצב בריאותו הרופף אין ביכולתו לטוס התבקש
14 ב"כ הנתבע על ידי ביהמ"ש ב-18.4.13, להציג לביהמ"ש אישור רשמי,
15 המקביל לתעודת בירור כניסות ויציאות על מנת ללמוד האם הנתבע 2 טס
16 בשנה האחרונה אם לאו. הנתבע 2 לא מילא אחר החלטת ביהמ"ש ולא הגיש
17 את האישור הנדרש.
18
19 7.3.5 לאחר שביהמ"ש בחן לעומק את טענות הצדדים ניתנה החלטה בה נדחתה
20 בקשתו של הנתבע 2 להעיד באמצעות ועידת וידאו בנימוק שבתיק מסובך
21 וקשה זה, בהיותו אחד העדים המרכזיים ראוי שעדותו תינתן דווקא בין
22 כותלי ביהמ"ש, תחת מוראו של ביהמ"ש על מנת שביהמ"ש יוכל להתרשם
23 באופן ישיר ממהימנותו, בייחוד לאור הדרישה הקיימת בבימ"ש לענייני
24 משפחה ובייחוד לאור העובדה שהנתבע 2 לא הציג כל ראיה רפואית
25 המצדיקה את אי הגעתו לישראל ונמנע מלהציג ראיה שבשנה האחרונה לא
26 יצא מגבולות המדינה.
27
28 7.3.6 יפים הדברים שנאמרו בת.א. 186534/05 (ת"א) **נוף ים כחול בע"מ נ' אריין**
29 (פורסם בנבו):
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "לא הלך רוחו של עד העומד על זוכן העדים בדחילו
2 וברחימו, בסמוך לשופט המזהיר אותו בפניו כי עליו
3 לומר את האמת וכי הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק
4 אם לא יעשה כן, כאשר השופט מתבונן בו מקרוב,
5 ומבחין בכל זיו של פניו, כהרי אותו עד השוהה לו
6 בניחותא במשרד כלשהו בחו"ל, בריחוק פיזי ומנטלי
7 מאולם ביהמ"ש משיב לשאלות משהיה מדובר בראיון
8 רגיל, כך למשל, ברי כי בנסיבות כאלה האזהרה בדבר
9 העונשים הצפויים לעד אם לא יאמר את האמת אינה
10 משכנעת".

11
12 7.4 כאמור למרות החלטות ביהמ"ש שלא פטרו את הנתבע 2 מהתייצבות בחר הנתבע 2
13 להפר את החלטות ביהמ"ש ולא התייצב כדי להיחקר על תצהירו. בנסיבות אלה אין
14 לי אלא למחוק את תצהירו.

8. התפתחות תביעות נזיקין במשפחה

15
16
17
18 8.1 תביעות הנזיקין בין בני זוג, בין הורים לילדים ובני משפחה אחרים עברו מהפך
19 משמעותי בשנים האחרונות ובתי המשפט בישראל החלו להכיר בתביעות נזיקיות
20 רבות בין פרטים בתא המשפחתי.

21
22 8.2 וכפי שציינה כבוד השופטת (בדימוס) נילי מימון, במאמרה סוגיות ודילמות בתביעות
23 נזיקין בין בני משפחה:

24
25 "באיזון בין האינטרסים השונים הציבוריים והפרטיים, באיזון
26 בין שיקולים של מניעת התנגשות הערכאות בתי המשפט ובתי
27 הדין לבין הכרה באוטונומיה של הנתבע להגיש תביעת נזיקין.
28 נדחתה ההכרה באוטונומיה של הפרט".
29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 כידוע וכפי שהגדיר זאת מ. ויסמן בספרו תביעות רשלנות בניזיקין אחת מהמטרות
2 המרכזיות של דיני הנזיקין היא הנחלת נורמות התנהגות ראויות לדפוסי ההתנהגות
3 בחברה.
4
- 5 דיני הנזיקין כחלק מהדין האזרחי מטרתו קידום נורמות חברתיות רצויות תוך
6 הכוונת האדם להתנהגות ראויה, ליחסים חברתיים נאותים ולמיגור התנהגות
7 מעוולת ופוגעת.
8
- 9 החלת דיני הנזיקין על המסגרת המשפחתית נעשית ע"י בתי המשפט תוך הפעלת
10 שיקולי מדיניות משפטית תוך בחינה מדוקדקת האם נכון במקרה המובא לדיון
11 להחיל את דיני הנזיקין ולחייב בפיצוי וזאת על מנת למצוא את האיזון הנכון בין
12 הרצון להנחיל נורמת התנהגות ראויה לבין החשש לפגוע בתא המשפחתי ואכן
13 ביהמ"ש משתמשים עדין במשורה בעוולות הנזיקיות בכל הנוגע לענייני המשפחה.
14
- 15 וכפי שציינה כב' השופטת (בדימוס) נילי מימון במאמרה :
16

17 "אף שדיני הנזיקין ומשפט העוולות אינם נעצרים על מפתנו של
18 התא המשפחתי, הרי שבית המשפט ינקוט משנה זהירות קודם
19 שיבוא ויכניס את דיני העוולות הנזיקיות במובנם הרגיל והשגור
20 לפיתחו של המרחב המשפחתי. בית המשפט יקדים ויבחן בחון
21 היטב האומנם ראויה הסוגיה המובאת לפניו להיבחן במשקפיים
22 נזיקיות רגילות או שמא בחינה שכזו רב בה הנזק על התועלת,
23 שהרי שלמותו של התא המשפחתי ושמירתם של הנימים
24 העדינים הקושרים בין פרטיו, תלויים לא אחת בהעדרה של עין
25 בוחנת ובולשת אשר אינה מניחה לקשר המשפחתי להתפתח
26 באופן טבעי. התערבות גסה בהתנהלות המשפחתית, אף אם
27 מטרתה ליתן סעד לצד נפגע, עלולה לגרום נזק לבני המשפחה
28 האחרים ובכך נמצא ביהמ"ש עושה מלאכתו חסרה. מתוך שכך
29 תביעה נזיקית בתוך המשפחה שעניינה בעילות העולות מן

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 המרחב המשפחתי, דוגמת הפרת חובות הוריות או בינזוגיות, לא
- 2 תבחן על דרך הכלל במטבעות חוק נזיקיות רגילות".
- 3
- 4 8.7 למרות האמור לעיל מודגש כי בתי המשפט לענייני משפחה אינם חוסמים תביעות
- 5 נזיקיות בדיני משפחה כאשר מדובר בתופעות שליליות שיש אינטרס ציבורי ופרטי
- 6 למגרן כגון: עוולות של אלימות, התעללות נפשית בילד, אי מתן גט ועוד.
- 7
- 8 8.8 במקרה דידן עסקינן בתביעת נזיקין, שהגיש האב כנגד האם ואביה בגין חטיפת בתם
- 9 הקטינה, כשאין חולק שהחטיפה הינה הפרה קיצונית של הזכות היסודית של ההורה
- 10 להחזיק בילדו ולגדלו.
- 11
- 12 8.9 קודם שנבחן מהן העילות המשפטיות העומדות בבסיס התביעה נפרט את העובדות
- 13 העיקריות הצריכות לענייננו:
- 14
- 15 8.9.1 ביום 8.4.04 נסעה הנתבעת 1 עם הקטינה לתורכיה למשפחתה והייתה
- 16 אמורה לחזור ביום 18.4.04.
- 17
- 18 8.9.2 הנתבעת 1 לא שבה עם הקטינה לישראל במועד שהתחייבה לשוב.
- 19
- 20 8.9.3 ביום 17.5.04 קבע ביה"ד הרבני האזורי בישראל, מכוח סעיף 15 לתוספת
- 21 לאמנת האג, שמקום מגורי הקטינה בישראל וכי על הנתבעת 1 להחזיר את
- 22 הקטינה תוך 7 ימים לישראל.
- 23
- 24 8.9.4 כן קבע ביהמ"ש לענייני משפחה בתורכיה, שדן בהתאם לאמנת האג,
- 25 שהנתבעת 1 הפרה את זכויות המשמורת של התובע על פי סעיף 3 לאמנה וכי
- 26 עליה להחזיר את הקטינה לישראל.
- 27
- 28 8.9.5 הנתבעת 1 הפרה ברגל גסה את כל החלטות ביה"ד הרבני בישראל ופסק הדין
- 29 שניתן בתורכיה. הנתבעת 1 בחרה להגיש שני ערעורים לביהמ"ש העליון
- 30 ולביה"ד הבינלאומי שבשטרסבורג שנדחו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 8.9.6 ביום 29.12.05 משהגיע התובע יחד עם נציגים ממחלקת האכיפה למקום
2 מגורי הנתבעת 1 על מנת לאכוף את פסק הדין, הוברר כי הנתבעת 1 נעלמה
3 עם הקטינה.
4
- 5 8.9.7 עד לחודש מרץ 2008 נעלמו עקבותיהן של הנתבעת 1 והקטינה.
6
- 7 8.9.8 כל ניסיונות התובע לאתרן כשלו, לבסוף אותרו הנתבעת 1 והקטינה באחד
8 הרובעים, בצד האסייתי של איסטנבול, כשהנתבעת 1 מחופשת למוסלמית
9 אדוקה והקטינה מרכיבה משקפיים ושערה הוחלק.
10
- 11 8.9.9 משנעצרו הנתבעת 1 והקטינה טענה הנתבעת 1 כי אינה הנתבעת 1 וכי שמה
12 הוא נ' ס' ושם בתה א' ס' ועקב טענה זו, שהו השתיים במעצר כל הלילה, כן
13 התקיים דיון בביהמ"ש בתורכיה על מנת לזהותן.
14
- 15 8.9.10 מחשש להתנכלות בתובע נאלץ התובע לשהות במתחם השגרירות הצרפתית,
16 תחת שמירה, עד להסעתו לשדה התעופה כשכל העת נעשו ניסיונות מצד
17 משפחת הנתבעת 1 לסכל את החזרתה של הקטינה לישראל.
18
- 19 8.9.11 ביום 22.3.08 הובאה הקטינה יחד עם התובע לישראל.
20
21
- 22 **עילות התביעה כלפי הנתבעת 1** .9
23
- 24 9.1 תביעה מכוח דיני הנזיקין חייבת להתבסס על אחת מעילות הנזיקין, המפורטות
25 בפקודת הנזיקין (נוסח חדש) תשכ"ח-1968, כשרשימת העוולות המנויות בפקודה
26 הינה רשימה סגורה, כשעילות התביעה השכיחות הינן עוולת הרשלנות והפרת חובה
27 חקוקה.
28
- 29 9.2 נבחן תחילה מהן עילות התביעה העומדות לתובע, במקרה זה, כנגד הנתבעת 1.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 עוולת הרשלנות 9.3
- 2
- 3 9.3.1 הרעיון העומד בבסיס עוולת הרשלנות הינו, כמפורט לעיל, מתן פיצוי על
- 4 סטייה מהתנהגות ראויה, התנהגות שנופלת מסטנדרטים שקבעה החברה
- 5 כדי להגן על אחרים מפני התנהגות שכזו.
- 6
- 7 9.3.2 פיצוי בגין עוולת הרשלנות יינתן מקום בו נפגע אינטרס שהחברה מעוניינת
- 8 לשמור עליו. תביעה העומדת בתנאי עוולת הרשלנות יש בה הצהרה חברתית
- 9 שהמעשה שגוי ועל המבצע אותו לפצות את הניזוק.
- 10
- 11 9.3.3 לצורך קיומה של עוולת הרשלנות יש צורך בקיומם של 4 יסודות:
- 12
- 13 9.3.3.1 קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטית של המעוול כלפי
- 14 הניזוק.
- 15 9.3.3.2 הפרת חובת הזהירות.
- 16 9.3.3.3 גרימת נזק.
- 17 9.3.3.4 קשר סיבתי בין ההפרה לנזק.
- 18
- 19 קיומה של חובת זהירות מושגית 9.3.4
- 20
- 21 9.3.4.1 קיומה של חבות זהירות נבדקת בשני מישורים: חובת זהירות
- 22 מושגית וחובת זהירות קונקרטית.
- 23
- 24 9.3.4.2 חובת הזהירות המושגית נקבעת לפי מבחן הצפיות. האם הסוג
- 25 הכללי, אליו משתייכים המזיק והניזוק מקימים חובות זהירות
- 26 האחד כלפי משנהו ובמידה והתשובה חיובית מתבררת חובת
- 27 הזהירות הקונקרטית, המתייחסת לצדדים הספציפיים נשוא
- 28 הדיון.
- 29
- 30 9.3.4.3 בנסיבות דנא מתקיימת חובת זהירות מושגית:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 9.3.4.3.1 הלכה פסוקה היא כי זכותם של הורים להחזיק בילדיהם
2 ולגדלם וזכות זו נחשבת לזכות מעין חוקתית.

3
4 9.3.4.3.2 הערך הנכון בחברה מתוקנת שהורה אחד לא ימנע
5 מההורה האחר את זכותו להחזיק בילדו ולגדלו,
6 כשחטיפתו ע"י אחד מהוריו הינה התנהגות פסולה, שיש
7 להוקיעה וכדי למנוע מצבים פסולים אלה אומצה אמנת
8 האג על ידי מספר רב של מדינות העולם.

9
10 9.3.4.3.3 וכפי שנפסק בע"פ ע"י כב' השופטת ברק ארז בע"פ
11 5463/11 פלוני נ' מדינת ישראל:

12
13 "החשיבות הנודעת להגנה על האינטרס החברתי במניעת
14 שיבושם של סדרי ההשגחה והמשמורת על ילדים היא
15 כיום מן המפורסמות. התופעה של חטיפת ילדים היא
16 רעה חולה שהקהילה הבינלאומית כולה, ובכללה מדינת
17 ישראל, נרתמה להילחם בה, מאבק זה בא לידי ביטוי
18 בקבלתה של אמנה בינלאומית בנושא (האמנה בדבר
19 ההיבטים האזרחיים של חטיפה בינלאומית של ילדים,
20 1980), הידועה כאמנת האג".

9.3.5 קיומה של חובת זהירות קונקרטיית

21
22
23
24 9.3.5.1 בנסיבות דנא חלה גם חובת זהירות קונקרטיית של הנתבע 1 כלפי
25 התובע.

26 9.3.5.2 עובר לחטיפה היו התובע והנתבעת 1 בעלי משמורת משותפת על
27 הקטינה וגידולה יחד, בישראל, ומשכך נאסר על הנתבעת 1 למנוע
28 מהתובע את האפשרות להחזיק בקטינה ולגדלה.

29
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 הפרת חובת הזהירות 9.3.6
- 2
- 3 9.3.6.1 הנתבעת 1 הפרה באופן בוטה את חובותיה כלפי התובע הן ע"י
- 4 הרחקתה של הקטינה ממנו והן ע"י אי קיום כל החלטות ופסקי
- 5 הדין שהורו לה להחזיר את הקטינה לישראל והעלמתה למשך
- 6 תקופה ארוכה.
- 7
- 8 9.3.6.2 במקרה זה עמד התובע בנטל הראיה והוכיח שהנתבעת 1 לקחה את
- 9 הקטינה לחו"ל, מתוך כוונה שלא להחזירה.
- 10
- 11 9.3.6.3 בגין מעשה החטיפה נתן ביה"ד הרבני בישראל החלטה, עפ"י סעיף
- 12 15 לתוספת לאמנת האג שמקום מגורי הקטינה בישראל וכי על
- 13 הנתבעת 1 להחזיר את הקטינה לארץ, תוך 7 ימים.
- 14 9.3.6.4 בגין מעשה החטיפה אף הגיש התובע תביעה בתורכיה, לפי אמנת
- 15 האג, וביום 25.10.04 הורה ביהמ"ש בתורכיה על החזרת הקטינה
- 16 לישראל אך הנתבעת לא מילאה אחר ההחלטה.
- 17
- 18 9.3.6.5 הנתבעת 1 אף לא קיימה את החלטת ביה"ד בשטרסבורג וביום
- 19 29.12.05, שעה שהגיע התובע למקום מגורי הנתבעת 1, על מנת
- 20 לקחת את הקטינה ולהביאה לישראל, הוברר שהנתבעת חטפה את
- 21 הקטינה ונעלמה יחד איתה.
- 22
- 23 גרימת נזק 9.3.6
- 24
- 25 9.3.6.1 התובע הגיש פירוט של הנזקים הממוניים שנגרמו לו כתוצאה
- 26 ממעשי הנתבעת 1 וכך תבע פיצויים בגין נזק לא ממוני.
- 27
- 28 9.3.7 בנסיבות דידן הוכחה עוולת הרשלנות על כל יסודותיה.
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 לכאורה די בקיומה של עוולת הרשלנות כדי לבסס עילת תביעה של התובע 9.3.8
2 כלפי הנתבעת 1 ברם, כיוון שנטען על ידי התובע גם להפרת חובה חקוקה
3 אתייחס גם לעוולה זו.
4

9.4 הפרת חובה חקוקה

7 עוולת הפרה חקוקה מוגדרת סעיף 63(א) לפקודת הניזקין : 9.4.1

9 "מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת
10 עליו על פי כל חיקוק למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי
11 פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר,
12 וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק
13 שאליו נתכוון החיקוק: אולם אין האדם האחר זכאי בשל
14 ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי
15 פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".
16

17 לצורך הוכחת עוולה זו יש להוכיח חמישה יסודות: 9.4.2

19 9.4.2.1 קיומה של חובה

20 9.4.2.2 החובה מעוגנת בחיקוק.

21 9.4.2.3 החיקוק מיועד לטובתו ולהגנתו של אדם אחר.

22 9.4.2.4 הנתבע הפר את החובה.

23 9.4.2.5 התובע סבל נזק שהוא מסוגו או מטבעו של הנזק שהחיקוק התכוון
24 אליו.

26 9.4.3 בנסיבות דנא, כפי שיובהר להלן, מעשה החטיפה מהווה הפרת חובה חקוקה
27 כלפי התובע.
28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 בגין מעשה החטיפה הגיש התובע לבימ"ש בתורכיה תביעה לפי
2 אמנת האג וביום 25.10.04 הורה ביהמ"ש בתורכיה על החזרת
3 הקטינה לישראל אך הנתבעת 1 לא מילאה אחר החלטת ביהמ"ש
4 בתורכיה והגישה שני ערעורים לביהמ"ש העליון אשר נדחו. קודם
5 לכן הגיש התובע תביעה לגירושין לביה"ד הרבני האזורי, לה כרך
6 את ענייני המשמורת וביה"ד הרבני הורה, לפי סעיף 15 לתוספת
7 לאמנה, שעל הנתבעת 1 להחזיר את הקטינה למקום מגוריה
8 בישראל.
9
- 10 9.4.3.2 הנתבעת 1 גם הגישה עתירה לבית הדין הבינלאומי האירופאי
11 לזכויות האדם בשטרסבורג אשר, בהרכב של 15 שופטים, דחה ביום
12 13.12.05 את עתירתה והורה על החזרת הקטינה לישראל.
13
- 14 9.4.3.3 הנתבעת 1 לא קיימה גם את החלטת בית הדין בשטרסבורג וביום
15 29.12.05, שעה שהגיע התובע לבית הנתבעת 1, יחד עם נציגים
16 ממחלקת האכיפה בפרקליטות התורכית, על מנת לממש את פסק
17 הדין ולהחזיר את הקטינה לישראל הוברר שהנתבעת 1 חטפה את
18 הקטינה ועד לחודש מרס 2008 נעלמו עקבותיהן של הנתבעת 1
19 והקטינה.
20
- 21 9.4.4 **החובות החקוקות שהופרו על ידי הנתבעת 1 הינן:**
22
- 23 9.4.4.1 החובות המנויות בסעיפים 14, 15 ו- 18 לחוק הכשרות המשפטית
24 והאפוטרופסות.
25 9.4.4.2 החובה המנויה סעיף 3(א) לתוספת לאמנת האג.
26 9.4.4.3 סעיף 373 לחוק העונשין.
27 9.4.4.4 סעיף 287 לחוק העונשין.
28
29
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 **הפרת החובות המנויות בחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב-1962** 9.5
- 2
- 3 9.5.1 סעיף 14 לחוק מקנה לשני ההורים אפוטרופסות שווה על ילדיהם הקטינים.
- 4 סעיף 15 לחוק קובע כי זכותם של ההורים להחזיק בקטין ולקבוע את מקום
- 5 מגוריו.
- 6 סעיף 18 לחוק קובע כי בכל עניין הנתון לאפוטרופסותם של ההורים חייבים
- 7 שני ההורים לפעול תוך הסכמה ובהעדר הסכמה, לפנות לביהמ"ש, שיכריע
- 8 בעניין.
- 9 9.5.2 זכות ההורים להחזיק בילדיהם נקבעה בסעיפים 14 ו-15 לחוק וכפי שנאמר
- 10 ע"י כב' השופט שמגר בע"א 226/93 פלוני נ' פלוני פד"י מט(1) עמ' 221,
- 11 235:
- 12
- 13 **"זכותם של הורים להחזיק בילדיהם ולגדלם, על כל**
- 14 **הכרוך בכך, היא זכות חוקתית טבעית וראשונית בבחינת**
- 15 **ביטוי לקשר הטבעי שבין הורים לילדיהם".**
- 16
- 17 9.5.3 בנסיבות דנא, חטיפת הקטינה לתורכיה מהווה הפרה של הזכויות העומדות
- 18 לתובע מכוח סעיף 14 ו-15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות.
- 19
- 20 9.5.4 אין חולק כי האמור בסעיף 14 ו-15 מטרתם להעניק לשני ההורים זכות
- 21 להחזיק בילדיהם הקטינים ולקבוע את מקום מגוריהם, ולמנוע מצב בו אחד
- 22 הצדדים עושה דין לעצמו ונוטל את הילד ללא רשותו של ההורה השני.
- 23 סעיפי חוק אלה מיועדים לטובתו ולהגנתו של התובע, ומשהפרה הנתבעת 1
- 24 הוראות חוק אלו עליה לפצות את התובע על הנזקים שנגרמו לו עקב הפרה
- 25 זו.
- 26
- 27 **הפרת החובה המנויה בסעיף 3 (א) לתוספת לאמנת האג** 9.6
- 28
- 29 9.6.1 בנסיבות דידן, קמה עילה גם עילת תביעה של הפרת חובה חקוקה גם על פי
- 30 האמור באמנת האג. סעיף 3(א) לתוספת קובע:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "הרחקתו או אי החזרתו של ילד תיחשב שלא כדין

2 כאשר –

3 (א) יש בהן הפרת זכויות המשמורת המוענקות

4 לאדם, ...בין במאוחד ובין בנפרד, על פי דין

5 המדינה שבה היה מקום מגוריו הרגיל של

6 הקטין סמוך לפני הרחקתו או אי החזרתו...".

7
8 9.6.2 במקרה זה ערב החטיפה היו שני ההורים בעלי חזקה ומשמורת משותפת על

9 הקטינה ואי החזרתה של הקטינה ביום 18.4.04 נחשבת על פי האמנה

10 כמעשה שלא כדין והינה הפרה של זכויות המשמורת אשר היו נתונות לתובע

11 ולנתבעת 1 יחד.

12
13 9.6.3 למותר לציין כי עיקר תכליתה של אמנת האג היא להחזיר את הקטין

14 במהירות המרבית למקום מגוריו הטבעי. אמנת האג נועדה לתת להורה

15 שילדו נחטף מענה מהיר ולהחזירו למקום מגוריו הרגיל בלי קשר לשאלת

16 המשמורת, אשר תידון אחר כך במדינת מגוריו.

17
18 9.6.4 בהתאם לאמנת האג אשר אומצה על ידי מדינת ישראל בשנת 1991 חטיפת

19 קטין משמעה הרחקתו שלא כדין מארץ מגוריו תוך הפרת זכויות המשמורת

20 והסדרי הראיה של ההורה השני, כשאמנה זו מטרתה למנוע חטיפה.

21
22 הוראת סעיף 373 לחוק העונשין קובע: 9.7

23
24 סעיף 373 א' מתייחס לחטיפה ממשמורת הכוללת גם את הזכות לקבוע את מקום

25 מגוריו של הקטין. אין ספק כי הוראת ענישה זו נועדה לטובתו והגנתו של התובע

26 והפרתה מקנה לתובע זכות תביעה בגין הפרת החובה החקוקה, המפורטת בסעי' 373

27 לחוק העונשין.

28
29 9.8 במקרה דנא נראה כי אף מתקיים סעיף 287 לחוק העונשין הקובע: "המפר הוראה

30 שניתנה כשורה מאת בימ"ש או מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 לאותו עניין דינו מאסר שנתיים" וזאת עקב אי כיבוד החלטת בית הדין הרבני שחייב
2 את הנתבעת 1 להחזיר את הקטינה.
3
- 4 9.9 כיוון שכבר שקבעתי שבמקרה דנא ישנה הפרה של הוראות חוק שונות כחוק הכשרות
5 המשפטית והאפוטרופסות, אמנת האג, סעי' 373 לחוק העונשין מיותר לדון האם
6 במקרה דנא ישנה גם הפרה של סעיף 287 לחוק העונשין.
7
- 8 9.10 **מכל האמור לעיל עולה שבנסיבות אלה חבה הנתבעת 1 כלפי התובע מכוח עוולת**
9 **הרשלנות ומכוח עוולת הפרת חובה חקוקה.**
10
- 11 9.11 לטענת הנתבעים בדבר "אשם תורם" יאמר בקצרה שבנסיבות תיק זה אין לטענה זו
12 מקום שכן הוראות האמנה קובעות במפורש שנאסר על הורה לחטוף את הקטין
13 מההורה האחר ובמקרה דנא לא התקיימו אחד מהחריגים הקבועים האמנה וע"כ
14 אין מקום לטענה בדבר רשלנות תורמת.
15
- 16 **עילות התביעה כלפי נתבע 2** .10
17
- 18 10.1 התובע טענתו שהנתבע 2, שהינו אביה של הנתבעת 1, היה שותף מלא לחטיפת
19 הקטינה, כשהיינו מעורב ומסייע לנתבעת 1 ועל כן הינו חב באחריות בנזיקין כלפי
20 התובע.
21
- 22 10.2 המעשים המיוחסים לנתבע 2 על ידי התובע עליהם מבסס התובע את אחריות הנתבע
23 2 הינם:
24
- 25 10.2.1 הנתבע 2 תכנן יחד עם הנתבעת 1 את החטיפה על ידי סגירת החשבון שהיה
26 קיים בבנק דיסקונט בישראל, 18 ימים לפני יציאתה של הנתבעת 1 מהארץ.
27
- 28 10.2.2 הנתבע 2 אפשר לנתבעת 1 והקטינה להתגורר בבית השייך לו, תוך סיפוק כל
29 צורכיהן ונתן לה להשתמש במכוניתו.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 10.2.3 הנתבע 2 הוציא כספים מחשבון הנתבעת 1 ושילם אותם לעוה"ד שייצגו את
2 הנתבעת 1 בעניין החטיפה.

3
4 10.2.4 הנתבע 2 היה בקשר עם הנתבעת 1 בזמן היעלמותה וידע על מקום המצאה.
5

6 10.2.5 הנתבע 2 יצא עם הנתבעת 1 והקטינה לארה"ב ביום 15.5.04, תוך טענה
7 שקרית שהינם נמצאים באיזמיר שבתורכיה.
8

9 10.2.6 העובדה שבחיפוש בבית נמצאו גרביים של הקטינה.
10

11 10.2.7 תצהיר ד"ר בורנשטיין שמצהיר כי כשדיבר עם הנתבעת 1 במרץ 2006 היה
12 הנתבע 2 לידה והוא שוחח עמו.
13

14 10.2.8 הנתבעת מס' 1 חתמה במשרדו של הנתבע 2 על ייפוי כוח למינוי עו"ד שייצג
15 אותה בהליכי החטיפה.
16

17 10.2.9 הצהרת עו"ד פ' שייצג את הנתבעת 1 בביה"ד שהינו מקבל הנחיות באימייל
18 מהנתבע 2.
19

20 10.2.10 הנתבע 2 ידע היכן מצויה הנתבעת 1 לאחר היעלמותה ואף היה איתה בקשר.
21

22 דין 10.3
23

24 10.3.1 התובע מנסה לבסס את אחריות הנתבע 2 מכוח הפרת חובה חקוקה,
25 הקבועה בסעיפים 367 ו-375 לחוק העונשין ומכוח הפרת חובת הזהירות.
26

27 10.3.2 סעיף 367 לחוק העונשין קובע:
28

29 "המציא או מעכב במקרמה, או בפיתויים קטין, שלא
30 מלאו לו ארבע עשרה שנים, או מקבלו או מסתירו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 ביודעין כשהוא הוצא או עוכב כאמור, הכל בכוונה לשלול
2 את חזקת הקטין מהורו, מאפוטרופא או ממי שחייב לפי
3 הדין לטפל בו או להשגיח עליו ולקחתה לעצמו או לאחר,
4 דינו – מאסר שבע שנים, והוא גם לא הוכיח שיש לו
5 תביעה בתום לב לזכות ההחזקה כאמור" (הדגשה שלי –
6 א.ז.ר.).

7
8 10.3.3 סעיף 375 לחוק העונשין קובע:

9
10 "המסתיר או כולא אדם באיסור בידיעה שהוא נחטף,
11 דינו כאילו חטף את האדם באותו כוונה, ידיעה או מטרה
12 שהיו לו בהסדרת האדם או בכליאתו".

13
14 10.3.4 הנתבע 2 בחר שלא להופיע בביהמ"ש ולא להיחקר על תצהירו תוך הפרת
15 החלטת ביהמ"ש אשר חייבה אותו להתייצב לדיון.

16
17 10.3.5 כל שמונח בפני ביהמ"ש הינו תצהירו של התובע ועדותו בחקירתו הנגדית
18 וכן תצהירים של העדים אשר הופיעו בביהמ"ש ונחקרו על תצהיריהם.

19
20 10.3.6 הראיות שהציג התובע והן סגירת חשבון הנתבע 2 בארץ ע"י הנתבעת 1,
21 מציאת גרבי הקטינה בבית הנתבע 2, עניין המכונית, ההנחיות שנתן לטענת
22 התובע לעו"ד פ', הנסיעה לארה"ב שהייתה עוד קודם פתיחת ההליך לפי
23 אמנת האג בתורכיה אין בכוחם להרים את נטל ההוכחה הנדרש.

24
25 10.3.7 כן לא הובאו ראיות מספיקות כדי להרים את נטל ההוכחה שהנתבע 2 ידע
26 היכן הייתה הנתבעת 1 לאחר היעלמה וכי היה עמה בקשר ברם הנתבע 2
27 מודה שעד להיעלמותה של הנתבעת 1, יחד עם הקטינה, התגוררו הנתבעת 1
28 והקטינה בביתו והוא דאג למחסורו, כשבא כוחו טען כי התנהגות הנתבע 2
29 הייתה בגדר חובה מוסרית אלמנטרית כלפי הנתבעת 1 והקטינה.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 התובע הוכיח וטענה זו לא הוכחה שהנתבע 2 הוציא כספים מחשבון הבנק
2 של הנתבעת 1 והעבירם לתשלום שכר טרחת עוה"ד שייצגו את הנתבעת 1,
3 כשהשאלה הנשאלת היש במעשים אלה כדי לבסס עילה מכוח עוולת
4 הרשלנות או מכוח הפרת חובה חקוקה על פי הרישא של סעיף 367 לחוק
5 העונשין: "או מקבלו... והכל מתוך כוונה למנוע את החזרת הקטין.
6
7 10.3.8 האם העובדה שהנתבע 2 החזיק את הנתבעת 1 והקטינה בביתו למרות
8 החלטת ביהמ"ש התורכי שקבע ביום 25.10.04 שיש להחזיר את הקטינה
9 לישראל מקימה עוולה בגין רשלנות או הפרת חובה חקוקה.
10
11 10.3.10 כאמור מטרת עוולת הרשלנות לקבוע נורמות חינויות לחיים חברתיים
12 בריאים ולהטיל סנקציה על המפר נורמה זו, כשהתופעה של חטיפת ילדים
13 "היא רעה חולה שהקהילה הבינלאומית כולה, ובכללה מדינת ישראל,
14 נרתמה להילחם בה. מאבק זה בא לידי ביטוי בקבלתה של אמנה בינלאומית
15 בנושא (אמנה בדבר ההיבטים האזרחיים של חטיפה בינלאומית של ילדים
16 1980 הידועה כ"אמנת האג"). בישראל אומצה אמנה זו בחוק אמנת האג
17 ההסדר הקבוע באמנה מתמקד בהסדרת ההתדיינויות בכל הנוגע לחטיפת
18 ילדים והשבתם למי שהם נחטפו ממנו. לצידו, נעשה שימוש במקרים
19 מתאימים גם בכלי של המשפט הפלילי, המבטא את האינטרס החברתי
20 העליון למניעתן של חטיפות ילדים והרתעה מפניהן". ראה דברי כב' השי'
21 ברק ארז בע"פ 5463/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסק דין מיום 26.2.13.
22
23 10.3.11 כדי למגר תופעה זו של חטיפה נקבע אף סעיף בחוק הפלילי והוא סעיף 367,
24 המחייב לא רק את החוטף אלא גם את האדם "המקבל" או "מסתיר" את
25 הקטין בודעו שהוא הוצא או עוכב כאמור. כן נקבע עונש מאסר של עשרים
26 שנה למוציא קטין שהינו פחות מ-16 ממשמורת.
27
28 10.3.12 ב"כ הנתבע טען בסיכומיו מספר טענות והן:
29
30 10.3.12.1 הנתבע 2 לא ידע שהנתבעת 1 מתכוונת לחטוף את הקטינה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

10.3.12.2 הנתבע התנגד לגירושין וביקש מהנתבעת 1 להגיע להסדר עם התובע.

10.3.12.3 לעניין תשלום הייצוג המשפטי של הנתבע 1 טען הנתבע 2 כי עשה זאת מכספי הנתבעת 1 וכי אין במעשה זה כדי להפכו למעוול ואילו דברי בא כוחו בסיכומיו, עמ' 51 לסיכומיו:

"48. אך מעבר לכך: גם אם כל זה היה מוכח (ואפילו לא נעשה ניסיון על ידי התובע להוכיח את הדברים) לא הייתה בכך עוולה כלשהי, אלא התנהגות ראויה ביותר.

49. תחילה מן הראוי להתייחס לייצוג המשפטי האם מימון ייצוג משפטי לאחר, הופך אדם כלשהו למעוול? התשובה בעליל היא לא. די בכך שנשאל אם משפחת נאשם המממנת את שכר טרחתו של הנאשם, היא נחשבת כמסייעת לפשע? או במידה והפקידה ערובה בעת שחרורו מהמעצר, האם היא אחראית למעשה פשע מאוחר יותר שהוא ביצע!"

...

ובשולי נקודה זו, אף נציין שככל שהנתבע מס' 2 שילם את חובות בתו, הנתבעת 1 לעורכי דין, הרי שעשה כן מתוך כספי הנתבעת מס' 2 (וראו סעיף 11 (ה) לתצהיר הנתבע מס' 2) לאור הטרדות של עורכי דין של הנתבעת מס' 2, ולאור ייפוי כוח שהיה לנתבע מס' 2 בחשבון הנתבעת".

10.3.12.4 לעניין העובדה שהתיר לנתבעת 1 ולקטינה לגור בביתו וכלכל אותה טען הנתבע 2 בתצהירו וכך מצוטט בסיכומיו עמ' 53:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 "עם זאת, כשהיא וק' שהו בביתי, מעולם לא
2 עלה בדעתי לגבות מהן כסף עבור ההוצאות.

3
4 אחרי הכול, הן היו בתי ונכדתי. לא גביתי מהן
5 דבר גם כאשר הם הגיעו אלינו, בעל ואישה
6 ביחד, פעמים רבות, גם לא חשבתי שהם
7 צריכים להיות רעבים – יש גבול לגבות שאב וסב
8 צריכים לקחת על עצמו. כמו כן הרשיתי לט'
9 להשתמש באחת מהמכוניות שלי. אני לא חושב
10 שיש בעיה עם זה".

11
12 10.3.15 דברי הנתבע בסיכומיו מקוממים בניסיון ליפות את המציאות
13 הבעייתית, שיצר הנתבע 2.

14
15 10.3.16 כלום דומה מימון תוך כדי הליך החטיפה לתשלום ערובה לשחרור
16 ממעצר לאחר שבוצע המעשה? כלום אין פסול בעובדה שהנתבע 2
17 יודע שקיימות החלטה של ביה"ד בישראל ופסק דין של ביהמ"ש
18 בתורכיה, הקובעים מפורשות שיש להחזיר את הקטינה לארץ
19 והנתבע 2 ממשיך ומעניק לנתבעת 1 את ביתו, כשספק רב אם
20 אלמלא תמיכה זו הייתה הנתבעת 2 ממשיכה במהלכה.

21
22 10.3.17 אני סבורה שהתנהלותו של הנתבע 2 הינה "בעייתית" כשהשאלה
23 הינה היש במעשיו כדי יצירת עוולת רשלנות או הפרת חובה חקוקה
24 כשנטל ההוכחה מוטל על כתפי התובע.

25
26 10.3.18 מהחומר שהובא לפני ביהמ"ש עולה כי הנתבעת 1 התגוררה עם
27 הקטינה בבית הנתבע 2 עד להכרעה בביה"ד בשטרסבורג וזמן קצר
28 לאחר ההכרעה בביה"ד בשטרסבורג עזבה את בית הנתבע ונעלמה
29 עם הקטינה.

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 10.3.19 במהלך תקופה זו הוגשו על ידי הנתבעת 1 שני ערעורים לביהמ"ש
2 העליון וכן תביעה לביהמ"ד בשטרסבורג אשר נדחו כולם אך ניתן
3 לומר שכל עוד היו הליכים אלה היו תלויים ועומדים אזי העובדה
4 שהנתבע 2, שהינו אביה, נתן לנתבעת 1 להתגורר בביתו אינה
5 מקימה עוולה בעילת רשלנות או הפרת חובה חקוקה.

6
7 10.3.20 עולה איפוא שבנסיבות אלה לא הובאו בפני ביהמ"ש ראיות
8 מספיקות המקימות עוולה כלפי הנתבע 2.

9
10 **הנזקים** 11.

11
12 בתיק זה תבע התובעת את כל ההוצאות שנאלץ לטענתו להוציא בגין התנהלות הנתבעת 1,
13 העומדות לטענתו בסך כולל של 2,300,068 ₪, כן תבע התובע פיצויים בגין הפסדי שכר ופיצוי
14 בגין הנזק הלא ממוני.

15
16 **הנזק המיוחד** 12.

17
18 12.1 לכתב התביעה המתוקן צרף התובע רשימה של כל ההוצאות שנאלץ להוציאן עקב
19 מעשי הנתבעת 1 הכוללות בין היתר: הוצאות בגין ההליכים המשפטיים בארץ
20 ובחו"ל, תשלום לחוקרים, תרגומים נוטריונים ותרגומים רגילים, אגרות בימ"ש,
21 שליחויות, צילומים, חוו"ד משפטיות, רכישת ציוד הקלטה וצילום, בדיקה לאיתור
22 האזנות, יועצים ועוד. כן תבע התובע את הוצאות בגין טיסות, שכירת רכב, מלוונות,
23 מוניות, רכבות, כיבוד, דלק ועוד.

24
25 12.2 התובע ריכז את כל הוצאותיו בטבלת אקסל, שהוכנה על ידו ואשר צורפה לתביעתו.

26
27 **טענות הצדדים** 12.3

28
29 **טענות התובע** 12.3.1

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

12.3.1.1 התובע טוען כי יש לאשר את כל רשימת ההוצאות שפורטו על ידו
בטבלת האקסל כולל הוצאות שנשא בהן אך אין בידו קבלות הואיל
והתשלום נעשה במזומן וכולל הוצאות שהוגשו עליהם קבלות אך
שם מקבל הכספים מחוק וזאת כדי למנוע את זיהויו לאור בקשתם.
התובע מבסס את בקשתו על סעיף 8(א) לחוק בימ"ש לענייני
משפחה, הקובע שבכל עניין של דיני ראיות... ינהג ביהמ"ש בדרך
הנראית לו הטובה ביותר לשם עשיית משפט צדק".

12.3.1.2 התובע מוסיף וטוען כי חלק ניכר מההוצאות נעשו בתורכיה,
כשלגבי החקירות בחו"ל דרשו החוקרים שלא למסור את שמם
וזאת בשל חששם ממשפחת הנתבעים, המתגוררת בתורכיה.

12.3.1.3 כן מבקש התובע להכיר בשכה"ט ששילם לעורכי הדין שיצגו אותו
בהליכים השונים ובכללם עו"ד X שטיפל בהליכי אמנה
בתורכיה, עו"ד מצרפת שטיפל עבורו בתביעה בביה"ד
בשטרסבורג, עו"ד בן' שייצגו בתורכיה אחרי התפטרותו של
עו"ד X ומשרד X ועו"ד X.

12.3.2 טענות הנתבעים

הנתבעים טענו מספר טענות כלליות לעניין ההוצאות והן:

- חובה על התובע להוכיח לא רק את עצם ההוצאה אלא את חיוניותה והצורך בה וכן להוכיח שהוצאה זו הינה סבירה וחיונית.
- אין לקבל כל הוצאה נטענת שאין לגביה חשבונית או קבלה.
- אין לקבל החזר בגין תשלומי שוחד למיניהם או עבור פעולות אסורות שביצעו החוקרים.
- אין לקבל החזר בגין רכישת ציוד הקלטה כשלא ברור אם פעולות ההקלטה נעשו כדין.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 • חלק מההוצאות אינן שייכות לתיק החטיפה אלא להליכים אחרים
- 2 שהתנהלו בין הצדדים.
- 3 • אין להכיר בכל טיסותיו שכן חלקן נעשו כדי לקדם את עסקיו.
- 4

12.4 העובדות החשובות לענייננו

- 5
- 6
- 7 12.4.1 ביום 8.4.04 נסעה הנתבעת 1 עם הקטינה לתורכיה.
- 8
- 9 12.4.2 משלא חזרה הנתבעת עם הקטינה ביום 18.4.04 הגיש התובע ביום 16.5.04
- 10 בבית הדין הרבני תביעה לגירושין, לה כרך את ענייני המשמורת, הרכוש
- 11 והמזונות ובמסגרת תביעתו לבית הדין הרבני ניתנה החלטה שחייבה את
- 12 הנתבעת 1 להחזיר את הקטינה לישראל, תוך 7 ימים ואף נפתחה תביעה
- 13 לביזיון. כן הגיש התובע בבית המייש לענייני משפחה בתורכיה תביעה לפי
- 14 אמנת האג וביום 25.10.04 הורה ביהמ"ש בתורכיה שיש להחזיר את
- 15 הקטינה לישראל.
- 16
- 17 12.4.3 על פסק דין זה הגישה הנתבעת 1 שני ערעורים לבית המייש העליון בתורכיה
- 18 שנדחו.
- 19
- 20 12.4.4 כן הגישה הנתבעת 1 עתירה לבית הדין הבינלאומי האירופאי לזכות האדם
- 21 בשטרסבורג בו ביקשה שיינתן לה צו המונע את החזרת הקטינה לישראל
- 22 וביום 13.12.05, בהרכב של 15 שופטים, נדחתה עתירתה.
- 23
- 24 12.4.5 ביום 29.12.05 משבא התובע למקום מגורי הנתבעת 1 על מנת לקחת את
- 25 הקטינה בהתאם לפסק הדין ולהחזירה לישראל, הוברר שהנתבעת 1 נעלמה
- 26 יחד עם הקטינה.
- 27
- 28 12.4.6 התובע הסתייע בחוקרים בארץ ובחו"ל לצורך איתור הנתבעת 1 והקטינה.
- 29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 12.4.7 רק בחודש מרס 2008 נמצאו הנתבעת 1 והקטינה וביום 22.3.08 הוחזרה
2 הקטינה לישראל.
3
- 4 12.4.8 במהלך ניסיונותיו של התובע להחזיר את הקטינה לישראל נאלץ התובע
5 להיות מעורב בהליכים משפטיים נוספים שנפתחו נגדו והם: תביעת
6 הגירושין שהגישה הנתבעת 1 בתורכיה ביום 26.4.04 בעילה של ניאוף, בו
7 קיבלה הנתבעת 1 משמורת זמנית על הקטינה והליכים פליליים שנפתחו
8 נגדו עקב הגשת תלונות שווא על ידי משפחת הנתבעת 1 בגין אלימות,
9 כביכול, מצידו, פגיעה ברכוש ועוד.
10
- 11 12.4.9 התובע העיד כי משך חמשת החודשים הראשונים לחטיפתה של הקטינה
12 הנתבעת 1 לא אפשרה לו להיפגש עם הקטינה ורק לאחר שהגיש התובע
13 לבימ"ש בתורכיה תביעה לפי אמנת האג נקבעו הסדרי ראייה אשר הנתבעת
14 1 דאגה לסכלם ע"י הגשת תלונות שווא במשטרה ויצירת פרובוקציות ובשל
15 כך נאלץ התובע לדאוג לליווי של עורכי דין ובשלב מסוים בשל העלויות
16 הגבוהות הסתייע בליווי של אדם, שאינו עו"ד, אשר כנגדו הגישה משפחת
17 הנתבעת 1 תלונה במשטרה והתובע נאלץ לממן את כל עלות הגנתו של אותו
18 אדם.
19
- 20 12.4.10 מחשש ממשפחת האם נאלץ התובע אף לקחת להגנתו שומרי ראש שיתלוו
21 אליו לפרקי זמן שונים.
22
- 23 12.4.11 כדי למנוע את החזרת הקטינה טענה הנתבעת 1 ע"י הגשת דו"חות כי התובע
24 לוקה בנפשו, נוטל סמים ותרופות, פוגע בבתו והתובע נאלץ להפריד טענות
25 אלה ע"י הגשת דוחות וחוות דעת.
26
- 27 12.4.12 כאמור מיום 29.12.06 ועד לאיתור הקטינה לא היה לתובע כל מידע בנוגע
28 למקום הימצאה והתובע נאלץ לשכור את שירותיהם של חוקרים פרטיים
29 בארץ ובחו"ל אשר בדקו כל פיסת מידע, כן יצר התובע קשר עם גורמים

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 רשמיים בצרפת בהיותו גם אזרח צרפת על מנת שיפעילו לחץ על הרשויות
2 בתורכיה לאתר את הקטינה.
3
- 4 12.4.13 התובע נאלץ לפתוח בהליכים בצרפת והרשויות בצרפת הוציאו צו מעצר
5 בינלאומי נגד הנתבעת 1, הורי הנתבעת 1, נלקחו לחקירה במשטרה שם טענו
6 כי אין להם כל מידע לגבי בתם.
7
- 8 12.4.14 במסגרת חיפושיו אחר הקטינה נאלץ התובע לנסוע עם אחד מהחוקרים
9 לשוויץ לאור מידע שקיבל שיש אפשרות שהנתבעת 1 מצויה בשוויץ.
10
- 11 12.4.15 לאחר גיוס מיטב החוקרים שעקבו ובדקו אחר כל פיסת מידע אותרה כאמור
12 הקטינה באחד מהרובעים בצד האסייתי של איסטנבול, המונה 15 מיליון
13 תושבים והעיר משתרעת על פני 180 ק"מ.
14
- 15 12.4.16 אף לאחר מציאת הנתבעת 1 והקטינה טענה הנתבעת 1 כי יש טעות בזיהוי
16 וכי אינה האישה שהינם מחפשים ולראיה הציגה מסמכים מזויפים על פיהם
17 שמה נ' ס' ושם בתה א' ס'.
18
- 19 12.4.17 לאור הכחשת זהותה וזהות הקטינה נעצרו הנתבעת 1 והקטינה והתקיים
20 דיון בביהמ"ש בתורכיה על מנת שיזהו את הנתבעת 1 והקטינה כשכל העת
21 מופעלת מערכת לחצים אדירה על משרד התובע התורכי בעיר לשחררן,
22 כשמנגד מעורבים אנשי הקונסוליה בצרפת וישראל.
23
- 24 12.4.18 לצורך הגנתו של התובע ומחשש לחייו הועבר התובע לקונסוליה הצרפתית
25 באיסטנבול עד להעברתו לשדה התעופה ועלייתו למטוס.
26
- 27 12.5 לא בכדי פורטו, בתמציתיות רבה, הפרטים דלעיל וזאת על מנת לתת מושג קלוש
28 לגבי הפעולות שהתובע נדרש לבצען עקב חטיפת הקטינה ובכלל זה ניהול הליכים
29 משפטיים רבים בארץ ובחו"ל, שכירת עורכי דין, חוקרים, מתן חוות דעת, תרגומים,
30 שליחויות, טיסות, אגרות ביהמ"ש ועוד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

הוצאות החוקרים 12.6

טענות הצדדים 12.6.1

12.6.1.1 התובע טענתו שנאלץ להסתייע בפעולות איתור רבות ע"י חוקרים בארץ ובחו"ל וכן בגורמים נוספים וכי כל החקירות נעשו לשם מציאת הקטינה.

12.6.1.2 כן טוען התובע כי בשל אופי העבודה חלקם לא נתנו אישורים או קבלות על קבלת הסכומים וחלק אחר לגביהם ביצע התובע העברות לחשבונם או שנתנו קבלות דרשו מהתובע שלא לחשוף את שמם מחשש שזהותם תתגלה ומחשש לנקמה מצד משפחת הנתבעים, שהינה בעלת השפעה גדולה מאוד בתורכיה.

12.6.1.3 הנתבעים טענו מנגד כי היה על התובע לפרט את שמות החוקרים ומקורות המידע וכן להציג דו"חות מעקב והסכמי שכ"ט על מנת שתהא לנתבעים אפשרות להתחקות אחר ההוצאות והקשר שלהם לחטיפה.

דין 12.6.2

12.6.2.1 הלכה פסוקה היא כי נזק מיוחד חייב להיטען במפורש ובמפורט והינו טעון הוכחה מדויקת.

12.6.2.2 כן נפסק כי אף לגבי נזק מיוחד יכול ביהמ"ש בנסיבות מיוחדות לפסוק על דרך האומדנא. בע"א 3769/97 דהן שמעון נ' אביבה דני פס"ד נ"ג (5) עמ 581 :

"השימוש בכלי האומדנא נשמר גם בפסיקת פיצויים נזקים לנסיבות שבהן בלתי אפשרי או

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 לפחות קשה להוכיח את שעור הנזק בצורה

2 מדויקת ומלאה".

3
4 כשכב' השופט רובינשטיין בע"א 153/04 רבינוביץ נ' עו"ד יוסף

5 רוזנבלום מבהיר שהאומדנא גם בנזק מיוחד תעשה לפי "ניסיון

6 החיים והשכל הישר".

7
8 12.6.2.3 בנסיבות דנא, המדובר בחטיפה, שהשתרעה על פני תקופה בת ארבע

9 שנים, כשביום 29.12.06 נעלמו הנתבעת 1 והקטינה בלא להשאיר

10 סימן, כשהתובע היה עסוק כל העת בניסיונות לאתר את בתו בחו"ל

11 וזאת במקביל לניהול הליכים אזרחיים ופיליליים שנכפו עליו

12 במדינה זרה.

13
14 12.6.2.4 על מנת לאתר את הקטינה היה על התובע להסתייע בין היתר

15 בחוקרים ובאנשים שמסרו מידע. טענת התובע כי לחלקם הגדול

16 נאלץ לשלם במזומן וכי חלק גדול מהם דרש שלא לגלות את שמם

17 הינו מובן ביותר, שכן מקור כוחם של אותם החוקרים הינו

18 בחסיונם ולכך מתווספת נסיבה נוספת, שלא נסתרה, והיא

19 שמשפחת הנתבעים הינה משפחה עשירה בעלת השפעה רבה

20 בתורכיה.

21
22 12.6.2.5 בנסיבות אלו מובנת התנהלותו של התובע אשר תחילה פרט את

23 הוצאותיהם של שלושת החוקרים שכוננו על ידו "חוקר א'" "חוקר

24 ב' " ו"חוקר ג'". ברם משגילו הנתבעים מתוך חשבונות הבנק

25 שהוזמנו על ידם מה שמו של החוקר, שכונה "חוקר ג'", הגיש

26 התובע מיד בקשה לחשוף את שמו, שכן ממילא מידע זה היה כבר

27 בידי הנתבעים ומיד צורפו אסמכתאות להעברות הכספיות שנעשו

28 לאותו חוקר.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 12.6.2.6 כדי לבסס את ההוצאות שהוצאו על ידי התובע לחוקרים וגורמים
2 אחרים הציג התובע את תצהירו של מר ל', שהינו בעל משרד
3 חקירות, שאף נחקר בחקירה נגדית.
4

5 12.6.2.7 מתצהירו של מר ל' עולה כי:
6

7 12.6.2.7.1 מר ל' הינו בעל עבר עשיר בשירותי הביטחון הכללי
8 אשר מזה 17 שנה הינו בעל משרד חקירות, העוסק
9 בייעוץ ביטחוני ואיתור נעדרים.
10

11 12.6.2.7.2 מר ל' נשכר על ידי התובע בשנת 2006 לצורך ייעוץ
12 לאיתור בתו, אשר המליץ על שני חוקרים ישראלים אשר
13 ביצעו את עבודת החקירה בחו"ל וכי לפני ואחרי כל
14 חקירה ניתן דיווח התקיימה עמו התייעצות.
15

16 12.6.2.7.3 כן העיד מר ל' כי קיבל לידיו את פירוט הסכומים
17 ששולמו לחוקרים וכי בדק עימם אם הם תואמים
18 לסכומים שהתקבלו על ידם והם אישרו את הסכומים
19 וכי אף הוא בדק את הסכומים והם תואמים את שכה"ט
20 היומי שקבלו.
21

22 12.6.2.7.4 בחקירתו הנגדית אישר מר ל' את הדברים הנ"ל.
23
24

25 12.6.2.8 בנסיבות דנא, כשחטיפת הקטינה ארכה ארבע שנים, שוכנעתי
26 שאיתור הקטינה היה כרוך בעבודת חקירה רבה לצורך כך נאלץ
27 התובע לשכור את שירותיהם של חוקרים בארץ ובחו"ל וכי עבודת
28 החוקרים כללה קבלת מידע מגורמים שונים וכי בתמורה לכך
29 שולמו כספים רבים במזומן. כן שוכנעתי כי אי גילוי שמות
30 החוקרים הינו לאור דרישתם שלא להיחשף וכי חלק מהסכומים
31 לחוקרים שולמו גם במזומן.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 12.6.2.9. בנסיבות מיוחדות אלה ומכח הוראת סעי' 8(א) לחוק בימ"ש לענייני
2 משפחה, המתיר לסטות מכללי הראיות לצורך עשית משפט צדק
3 תוך התחשבות בעובדה שעל חלק מההוצאות לא הוצגה קבלה,
4 הדרך הנכונה הינה לקבוע את חישוב הוצאות החוקרים על דרך
5 האומדנא.

6
7 12.6.2.10 אני קובעת איפוא שהנתבעת 1 תישא ב%65 מכל הסכומים
8 הנתבעים בגין חקירת החוקרים ובכלל זה כל ההוצאות הנלוות.
9 כשלא תוכר כל הוצאת החקירה שהתבצעה קודם החטיפה, כן לא
10 תוכר הוצאה בגין רכישת ציוד הקלטה.

12.7 תשלומים לעורכי הדין ותרגומים

11
12
13
14 12.7.1 לעניין החזר שכר טרחת עו"ד, התובע העיד ועדותו לא נסתרה שעו"ד X
15 ייצג אותו בתביעתו בתורכיה על פי אמנת האג, עו"ד מצרפת ייצגו בתביעה
16 בשטרסבורג, עו"ד X ייצג אותו בתורכיה, לאחר התפטרותו של עו"ד X
17 בתיקים הפליליים ותיק לשון הרע, שנפתחו נגדו על ידי משפחת הנתבעת 1,
18 וכי הוא גם מייצג אותו בהליך הגירושין שמנהלת הנתבעת 1 בתורכיה בו
19 קיבלה בתחילה משמורת זמנית. כן העיד התובע ששכר את שירותיה של
20 עו"ד שתייצג את הבחור שהתלווה אליו והואשם בפלילים. התובע העיד כי
21 עו"ד X מייצגו בתביעה זו ובביה"ד הרבני.

22
23 12.7.2 כאן ראוי לציין את פירוט ההליכים המשפטיים שנפתחו בארץ ובחו"ל:

24
25 12.7.2.1 בישראל הוגשו שלוש תביעות:

- 26 • תביעת התובע לגירושין בבית הדין הרבני לה כרך התובע
- 27 את מזונות הקטינה, המשמורת והרכוש, כשבמסגרת
- 28 תביעה זו למשמורת ניתנה החלטת בית הדין לפי סעיף 15

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 לתוספת לאמנה ואף נפתח על ידי התובע תיק לביזיון בית
2 הדין.
3 • תביעת התובע בנוזיקין, נשוא תיק זה.
4 • תביעת לשון הרע שהוגשה על ידי הנתבע 2 כנגד התובע.
5
6 12.2.7.2 בתורכיה הוגשו התביעות הבאות:
7 • תביעת התובע לבימ"ש למשפחה להחזרת הקטינה לפי
8 אמנת האג.
9 • שני ערעורים שהוגשו על ידי הנתבעת 1 לביהמ"ש העליון.
10 • תביעת הנתבעת 1 לגירושין שבמסגרתה הוצאה צו
11 משמורת זמנית על הקטינה.
12 • הליכים פליליים כנגד התובע בגין תלונות הנתבעת 1 ובני
13 משפחתה.
14 • הליכים פליליים בצרפת.
15 • הליכים בלונדון.
16 • הליכים בביה"ד לזכויות האזרח בשטרסבורג.
17 • תביעת לשון הרע שהגיש הנתבע 2 כנגד התובע.
18
19 12.7.3 עולה בבירור שחטיפת הקטינה לתורכיה יצרה לא רק תביעה לפי אמנת האג
20 אלא גררה את הצדדים לתביעות רבות נוספות, הכרוכות כולן בחטיפה.
21
22 12.7.4 הנתבעים טענתם שהתובע לא הצליח להוכיח ששכר הטרחה הנטען על ידו
23 נובע מתיק החטיפה בלבד. כני"ל לגבי התרגומים שנעשו ושאר ההוצאות.
24
25 12.7.5 טענה זו יש בה חוסר תום לב שכן, כפי שהובהר לעיל, ההליכים הנוספים
26 שנוהלו נוצרו עקב החטיפה וקשורות לחטיפה, כשאף תיקי הגירושין בארץ
27 ובתורכיה קשורים קשר הדוק לתיק החטיפה.
28

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 12.7.6 ראוי לציין שהתובע צרף כמות גדולה של קבלות על הוצאותיו כשצוין על ידו
2 כי לגבי חלקן לא הצליח לקבל קבלות.

3
4 12.7.7 בנסיבות מיוחדות אלה, לאחר כימות טענות התובע אשר פעל בתנאים
5 קשים, שהוכתבו לו, ואשר לא הייתה לו שליטה לגביהם והיה לו קושי
6 אמיתי להוכיח בדיוק ובראיות כל הוצאה וכי כל ההליכים היו קשורים
7 זה בזה עד כי קשה להפריד ביניהם וכי המדובר בתקופה ארוכה בת 4 שנים
8 ותוך התחשבות בטענות הנתבעים שטענו שהתובע לא הצליח להוכיח עבור
9 מה בדיוק שולמה כל הוצאה והעדרן של חלק מהקבלות אני סבורה שיש
10 להכיר ב-80% מהסכומים המבוקשים ע"י התובע על פי טבלת האקסל עבור
11 עורכי דין ותרגומים וזאת על דרך האומדנא בסיגים הבאים:

- 13 • לא יוכר החזר תשלום ששולם לעוה"ד הצרפתי בגין הטיפול באיי
- 14 מאן.
- 15 • כל תשלומי האגרות יוחזרו במלואן.

16
17 12.7.8 לגבי ההוצאות הנלוות האחרות תוכרנה על דרך האומדנא רק 65%
18 מהוצאות אלה למעט:

- 19
- 20 • לא תוכרנה הוצאות ששולמו על מנת "לזרז הליכים".
- 21 • לא תוכרנה הוצאותיו של דר' גוטליב גם אלה שקיבל התובע וזאת
- 22 בשל הקושי להפריד בין הטיפולים לתובע לבין אלה של הקטינה.
- 23 • לא תוכרנה הוצאות שעורים פרטיים לקטינה.
- 24 • לא יוכרו החזרים בגין פיקדונות, שהופקדו בבית משפט, שהתובע
- 25 זכאי לקבלן חזרה.

26
27 12.7.9 לעניין הטענה של סבירות ההוצאה והחובה להקטנת הנזק הנתבעים לא
28 הוכיחו כי הוצאה מסוימת לא הייתה סבירה בנסיבות העניין. ראוי לחזור

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 ולציין שהתובע פעל בתנאים קשים ביותר וכי מקרה זה הינו יוצא דופן
2 בחריפותו.

3

4 **13. פיצויים בגין הפסדי השתכרות**

5

6 **13.1 טענות הצדדים**

7

8 **13.1.1 טענות התובע**

9

10 13.1.1.1 התובע טענתו שעד לחודש אוקטובר 2003 עבד כמנכ"ל
11 בחברת הזנק בתחום ההייטק, כשמשכורתו האחרונה,
12 בחודש אוקטובר 2003, הייתה 37,608 ₪ ברוטו ו- 17,817
13 ₪ נטו וכי אח"כ החל לחפש עבודה אך נאלץ להפסיק את
14 חיפושיו עקב חטיפת הקטינה ומאז ועד היום אינו עובד
15 והשתכרותו הינה מניהול נכסיו בלבד.

16

17 13.1.1.2 התובע ממשיך וטוען כי ניסיונותיו לנסות ולאתר את
18 הקטינה, ניסיונות שהיו כרוכים בנסיעות רבות לתורכיה,
19 הופעה בהליכים משפטיים מנעו ממנו לחפש עבודה וכי אף
20 לאחר החזרתה של הקטינה לישראל בשל הצורך לטפל בה,
21 לא יכול היה לעבוד גם באופן חלקי.

22

23 13.1.1.3 התובע מבקש שיפסקו לו הפסדי שכר ממועד חטיפת
24 הקטינה ועד למועד החזרתה בסכום של 1,816,816 ₪ כן
25 מבקש התובע שיפסקו לו הפסדי שכר גם עבור התקופה
26 מאז חזרתה של הקטינה ועד היום.

27

28

29

30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

13.1.2 טענות הנתבעים

13.1.2.1 הנתבעים טוענים שנתבע לא נגרמו כל הפסדי שכר. לטענתם התובע הפסיק לעבוד זמן רב קודם החטיפה וללא קשר עמה.

3.2 דיון

13.2.1 התובע העיד בחקירתו הנגדית שהינו בעל תואר בתעשיית הנדסה וניהול ובמנהל עסקים וכי מאז שנת 1987 עבד תחילה עבור חברת X אחר כך עבד בחברת X עד שנת 95, בת. ט. עד 98 לערך, משך שנתיים ניסה לעבוד כעצמאי בעסקי נדל"ן, יבוא וייצוא ובשנת 2000 החל לעבוד כמנכ"ל של חברת הזנק וזאת עד אוקטובר 2003, כיוון שהחברה פשטה את הרגל.

13.2.2 התובע העיד שלאחר שפוטר מחברת ההזנק ניסה משך חצי שנה לחפש עבודה ואז חטפה הנתבעת 1 את הקטינה לתורכיה ועקב כך נאלץ להקדיש את כל עתותיו להחזרת הקטינה, מאמצים שהיו כרוכים בנסיעות תכופות לחו"ל, משפטים ועוד.

13.2.3 התובע הוכיח שמאז סיים את לימודיו עבד כשכיר במקומות שונים וכי שנתיים ניסה את מזלו כעצמאי.

13.2.4 התובע לא הציג תלושי שכר מעבודותיו השונות כשכיר וכעצמאי ולא הוכיח מה היה כושר השתכרותו.

13.2.5 התובע הודה שמשך חצי שנה מאז פיטוריו לא עבד כשלטענתו חיפש עבודה ולאחר חטיפת הקטינה התקשה להקדיש מאמצים לחיפוש אחר עבודה חדשה.

13.2.6 כן טען התובע שמאז אינו עובד עוד כי הכנסותיו הינן מניהול נכסיו בלבד.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 13.2.7 אני מקבלת את טענת התובע שבמצב שנוצר אשר היה כרוך בנסיעות רבות
2 לתורכיה התקשה התובע למצוא עבודה חדשה בה עליו להוכיח את יכולותיו,
3 כשעליו להעדר תקופות מעבודתו וע"כ מגיע שיפסקו לו הפסדי השתכרות
4 כשהשאלה הינה על פי איזה בסיס ולא יזו תקופה.
5

6 13.2.8 כיוון שהתובע הציג תלוש שכר אחד בלבד ולא ניתנו על ידו כל נתונים לגבי
7 השתכרותו משך השנים הן כשכיר והן כעצמאי אזי אין לי אלא לקבוע את
8 הפסדי השתכרותו לפי גובה השכר הממוצע במשך העומד על 9,464 ₪ נכון
9 לחודש ינואר 2016.
10

11 13.2.9 הואיל והתובע לא עבד משך חצי שנה קודם החטיפה ואלמלא החטיפה לא
12 ברור מתי היה התובע מוצא עבודה חדשה אני מעמידה את אורך התקופה
13 בה יחושבו הפסדי השכר על שני שליש ממספר החודשים שמחודש אפריל
14 2004 ועד חצי שנה לאחר שובה של הקטינה לארץ, דהיינו עד לחודש
15 ספטמבר 2008, שכן אני סבורה שלאור הטרואמה שעברו התובע והקטינה
16 היה על התובע להשקיע בקטינה את כל עתותיו, לפחות חצי שנה, לאחר
17 חזרתו לקטינה ונמנע ממנו לעבוד בתקופה זו.
18

4. פיצויים בגין הנזק הלא ממוני

19
20
21 14.1 התובע מבקש מביהמ"ש לפסוק לו פיצויים עבור נזק לא ממוני בגין עוגמת הנפש
22 וכאב וסבל שנגרמו לו עקב מעשה החטיפה.
23

24 14.2 התובע הגיש תצהיר ונחקר בחקירה נגדית, ממנה עולה כי ביום 8.4.04 חטפה
25 הנתבעת 1 את הקטינה מישראל לתורכיה, כשהינה מפרה באופן בוטה את כל
26 ההחלטות השיפוטיות הן זו של ביה"ד הרבני האזורי בישראל הן את פסק דינו של
27 ביהמ"ש למשפחה בתורכיה, הן את שני פסקי הדין של ביהמ"ש העליון בתורכיה והן
28 את פסקי הדין של בית הדין הבינלאומי לזכויות האדם בשטרסבורג, שחייבו כולם
29 את הנתבעת 1 להחזיר את הקטינה לישראל.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

14.3 הנתבעת 1 לא רק הפרה את כל פסקי הדין שניתנו נגדה אלא החמור מכל שבמועד בו אמורה הייתה להתבצע לקיחת הקטינה ממקום מגורי נתבעת 1 והחזרתה לישראל נעלמה הנתבעת 1 יחד עם הקטינה ומחודש דצמבר 2005 ועד חודש מרס 2008 לא היה כל מידע בקשר למקום הימצאה של הקטינה, אשר נמצאה לבסוף, לאחר מאמצים רבים ביותר, תחת שם בדוי בשכונת פועלים באיסטנבול.

14.4 מחקירתו הנגדית של התובע גם עולה כי ממועד החטיפה, משך 5 חודשים, מנעה הנתבעת כליל מהתובע לראות את בתו, בת הארבע וארבעה חודשים, ולאחר מכן סיכלה כל העת את הסדרי הראיה אם ע"י יצירת פרובוקציות כנגד התובע ואם על ידי הגשת תלונות שווא כנגד התובע, שבעקבותיהם נפתחו נגדו תביעות פליליות, שבסופן נדחו.

14.5 משך כארבע שנים מאז החטיפה ועד להחזרתה של הקטינה לישראל נותקה הקטינה מאביה ולא היה באפשרותו לגדלה ולשהות במחיצתה. התובע אף היה בפחד ממשי שמא לא יצליח למוצאה ולא יראה אותה יותר, כשהינו נתון ללחצים קשים ביותר מצד משפחת האם, שהינה כאמור בעלת השפעה רבה וממון רב כן נכפו עליו הליכים משפטיים רבים ובכללם הליכים פליליים וכל זאת בארץ זרה שאינו דובר את שפתה.

14.6 בחקירתו הנגדית תאר התובע תיאור תמציתי ביותר על הכאב ועוגמת הנפש בו היה שרוי וזו עדותו עמ' 24 לפרוטוקול מיום 31.5.2012 :

22 "ת. אז אני שואל אותך ואני מזכיר לך שזה תיק חטיפה והבת
23 שלי נחטפה ואני לא ראיתי אותה שנתיים ושלושה
24 חודשים ושנתיים קודם אני ראיתי אותה בצורה זועתית
25 ואני לא שואל אותך את השאלה אלא עונה במקומך, ואני
26 מודיע לך שאם היו חוטפים לך בת, היית הולך ועושה
27 דברים יותר מאשר לשלם הוצאות 200 לירות טורקיות.
28 כל אדם שינסה להיכנס לנעליו של אבא שחטפו את בתו,
29 ילך מרחקים ארוכים ואני מפנה את תשומת לבך כאן
30 מדובר במאבק קשה, מאבק על חייה ועתידה של בתי,

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 מאבק שהתאמצתי בו בצורה שלא תאומן, שסבלתי
2 באופן שלא יאומן, שבתני בלא שום אשמה סבלה ועדיין
3 סובלת באופן לא יאומן, שהוריי, אבי נפטר, בינתיים
4 סבלו באופן לא יאומן".

5
6 ואם לא די בכך התובע העיד שכשהוחזרה אליו הקטינה לאחר כארבע שנים הייתה 14.7
7 הקטינה מוסתת לגמרי נגדו והיה לו קשה מאד לרכוש שוב את אמונה וניקק
8 להסתייע רבות בד"ר גוטליב על מנת לקבל ייעוץ כיצד לבנות מחדש קשר חם עם בתו
9 וזו עדותו, עמ' 15 לחקירתו החוזרת בפרוטוקול מיום 2.9.07 :

10
11
12 "ת. את בתי אני מכיר מלפני שנחטפה. היא נחטפה
13 בגיל 4 שנים ו-4 חודשים. היום היא בת 7 ו-8
14 חודשים. בתי הייתה לפני החטיפה הילדה עם
15 הכי הרבה פלפל וכך גם אומרים אחרים. ילדה
16 שלא ידעה מה זה ללכת היא הייתה רק רצה וכל
17 היום היא חייכה וצחקה. וכשהיא צריכה לנסוע
18 עם אשתי לחו"ל, היא לא נתנה לי ללכת
19 לעבודה. לאחר מכן היא נעשתה ילדה אדישה
20 ואמרה לי בטלפון שהיא לא אוהבת אותי וכל
21 דבר קטן גרם לה לבכי".

22
23 דיון 14.8

24
25 14.8.1 נזק בלתי ממוני הוא נזק גופני בלתי מוחשי, שלא ניתן לכמתו בכסף, הנתון
26 להערכת ביהמ"ש על פי מכלול מרכיבים וביניהם טיב הנזק, השפעתם על
27 הניזוק והסבל הסובייקטיבי שעובר הניזוק.

28
29 14.8.2 המשפט העברי מונה חמישה סוגי נזק שעל המזיק לפצות את הניזוק ובכללם
30 "צער ובושת", המהווים למעשה נזק בלתי ממוני.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 14.8.3 חז"ל קבעו דרכים לאמוד את שווי הנזק שנגרם בגין רכיב זה וזאת על ידי
2 בירור מהו הסכום שהאדם הסביר ידרוש כדי להסכים ולעבור את אותו צער
3 ובושת שעבר הניזוק.
4
- 5 14.8.4 בנסיבות דנא, הנתבעת 1 גרמה לתובע לא רק נזק ממון אלא שללה ממנו את
6 זכותו הטבעית לגדל את בתו, שהייתה בת ארבע וארבעה חודשים בלבד
7 וזאת על ידי חטיפתה למשך 4 שנים מהם שנתיים ושלושה חודשים
8 שהקטינה הועלמה לגמרי. הנתבעת 1 נטלה ממנו ילדה בת ארבע ולאחר 4
9 שנים הוחזרה לו ילדה כבת 8.
10
- 11 14.8.5 אומנם הילדה הוחזרה לתובע וכיום הינו המשמורן עליה ברם אותות
12 החטיפה לא הסתיימו ולא מצאו מזור עם החזרתה לישראל. "חור שחור"
13 זה מפעפע ויפעפע ביחסיהם של התובע ובתו לכל אורך שנות חייהם.
14
- 15 14.8.6 מעשה החטיפה יחד עם הסתתה נגד התובע הינו מורסה שלא ניתן יהא אף
16 פעם לרפאה ולעמיד פתרונות כיצד ישפיע הדבר על מערכת היחסים שבין
17 הקטינה לתובע.
18
- 19 14.8.7 כאמור הנזק הלא ממוני נתון להערכת ביהמ"ש.
20
- 21 כב' השופט אהרון ברק קבע כללים להערכת הנזק הלא ממוני ראה בנדון
22 ע"א 2055/99 פלוניס נ' הרב ניסים זאב ואח' פ"ד נ"ה 5 עמ' 241:
23
- 24 "אכן את גלגל הזמן לא ניתן להשיב לאחור ועל כן, מטרת
25 הפיצוי היא להעמיד את הניזוק במצב בו היה לולא
26 מעשה הנזיקין, במידת האפשר... שיעור הפיצוי אינו
27 קבוע מראש ואינו מוגבל אלא נתון לנסיבותיו של כל
28 מקרה ולמאפייניו של הניזוק האינדיבידואלי... ודוק:
29 קביעת הפיצוי בגין נזק לא ממוני קשה היא. כך, הן בשל
30 הקושי האינטלקטואלי שביסוד ראש נזק זה, הן בשל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 הקושי להעריך בערכים כספיים את שיעורו של נזק
2 מסוג זה... בה בעת, עקרון היסוד בדיני הנזיקין, של
3 החזרת המצב לקדמותו, חולש גם על ראש נזק זה
4 ומחייב, על כן, פיצוי הולם בגינו. מהו פיצוי הולם זה?...
5 המבחן אינו של גבול אלא של מהות; הפיצוי צריך לשקף
6 את מורכבות הנזק לניזוק האינדיבידואלי ואת
7 השלכותיו עליו". (הדגשה שלי א.ז.ר.).

8
9 14.8.8 זאת ועוד הצדקה להגדלת פיצוי בגין כאב וסבל הינה מקום בו מדובר
10 בעוולה מכוונת וקשה בין בני זוג, וכך נאמר בת.א (חל) 12745/96 פהמי אבו-
11 מוך נ' סמ"ש אלי אלוש:

12
13 "העקרון, לפי פקודת הנזיקין, היה ונשאר: החזרת
14 המצב לקדמותו. דיני הערכת הנזק בנזיקין, לרבות ראש
15 הנזק הלא ממוני (כאב וסבל) אינם מבוססים על גבול
16 סטטוטורי עליון או תחתון ואין בהם פשרה מודעת בין
17 הגברת האחריות לבין הקטנת הפיצוי... אלא שהפיצוי
18 יתבסס על התמקדות בנזק האינדיבידואלי שנגרם
19 לניזוק ואשר לגביו אחראי המזיק והצורך להשיב את
20 המצב לקדמותו... במקרים המתאימים, נפסקו סכומים
21 גבוהים יחסית בגין ראש נזק זה. כך למשל בעניין פסק
22 הדין בע"א 2517/93 בויס נ' מדינת ישראל... בית
23 המשפט החליט כי כאשר מדובר בהתנהגותו של מזיק
24 שאינה רק רשלנות גרידא, אלא המדובר במקרה
25 שהייתה בו כוונה להרע, יש ובית המשפט יתקומם נגד
26 תופעה שכזאת ומקום בו התנהגות המזיק עולה כדי
27 סעיפים 23 ו-26 לפקודת הנזיקין, יפסוק בית המשפט
28 סכום בלתי רגיל, שיהיה בו כדי לבטא את סלידתו
29 והסתייגותו של בית המשפט מההתנהגות הפסולה ועל

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1 מנת לנסות להרתיע מפני הישנותה". (הדגשה שלי א.

2 ז.ר).

3
4 14.8.9 במילים אחרות פיצויים מוגברים יפסקו מקום בו התנהגות המזיק הינה
5 חמורה במיוחד ויש בה פגיעה קשה בזכות חוקתית ויש צורך להביע סלידה
6 מהתנהגות זו.

7
8 14.8.10 פיצויים אלה מביאים בחשבון את חומרת התנהגותו של המזיק הם דומים
9 לפיצויים עונשים עובדה שהם נפסקים במקרים בו קיים אלמנט של כוונה
10 להרע, זדון. הם מבטאים למעשה הערכה שהנזק שנגרם הוגבר על ידי
11 התנהגותו הבלתי ראויה של המזיק.

12
13 14.8.11 דווקא בעוולות בתוך המשפחה כהתעללות פיזית משך שנים וסרבנות גט
14 דווקא הרכיב הלא ממוני הינו, פעמים, רכיב עיקרי, שכן עוגמת הנפש
15 וייסורי הנפש הינם רבים וקשים ויש לתת להם ביטוי כספי מתאים.

16
17 14.8.12 וכך נאמר בת.א (חד') 3319/02 ספרא נ' גרוסברג, (פורסם בנבו) ודובר בו על
18 פיצוי בגין הפרת הבטחת נישואין:

19
20 "אין טעם מוסרי או משפטי שלא לפסוק לנפגע פיצוי
21 כללי מקום שהוכח כי חווה סבל, עוגמת נפש וצער
22 המוכרים במשפט כראשי נזק בדיני התרופות בשל
23 הפרת חוזה. דווקא כשמדובר בהפרת חוזה המצוי
24 בתחום חיי הרגש והאינטימיות של האדם, הנזק הנפשי
25 הנגרם כתוצאה משברון הקשר הבין זוגי עשוי במרבית
26 המקרים להיות הנזק העיקרי והראוי ביותר לפיצוי.
27 הגבלת התרופה החוזית בכגון דא לנזק ממוני בלבד לא
28 תשקף על פי רוב את מלוא הנזק האמיתי, והיא עלולה
29 להחטיא את תכליתו המרכזית של הפיצוי על פי מושגי
30 המשפט המקובלים".

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

14.8.13 בנסיבות דנא, זכותו הטבעית של ההורה שהינו האפוטרופוס הטבעי על ילדו להחזיק בקטין ולקבוע את מקום מגוריו.

14.8.14 עקרון בסיסי ויסודי הוא שילד יגדל עם הוריו הביולוגים וכפי שנקבע על ידי כב' השופטת פרוקצה בבע"מ 589299/04:

"הקשר הטבעי בין הורה לילדו הוא זכות טבעית בעלת מימד חוקתי שפן אחד שלה הוא זכותו של ילד להיות ניתן למשמורת הוריו לגדול ולהתחנך על ידם פן אחר הוא זכותו של הורה מכוח קשר דם לגדל ולחנך את ילדו במשמורתו ולקיים כלפיו את חובותיו כהורה".

14.8.15 לאור עקרון בסיסי וחשוב זה והאינטרס החברתי בקיומו קמה אמנת האג אשר הקהילה הבינלאומית ומדינת ישראל בכללה הינם צד לה וזאת על מנת להילחם בתופעה הנפסדת של חטיפת קטין על ידי אחד מהוריו והרחקתו שלא כדין מההורה האחר.

14.8.16 רוב מדינות העולם רואים בחטיפת קטין עוולה קשה ביותר.

14.8.17 בנסיבות דנא, העלמת הקטינה בסוף שנת 2005 תוך חיים בזהות בדויה הפכה את מעשה החטיפה למעשה חמור ביותר אשר יש בו יסוד של כוונה וזדון, המצדיקה פסיקת פיצויים מוגברים.

14.8.18 המדובר בהתנהלות מקוממת במיוחד, הנגועה בכוונה להרע ולנתק כליל את הקטינה מאביה. תוצאות מעשה נפשע זה לא הסתיים עם השבת הקטינה לחיק אביה, שכן מערכת היחסים בין התובע לבתו עוד עשויה לעבור בעתיד טלטלות רבות עקב מעשה חטיפה וההסתנות שעברה ועוברת הקטינה מצד האם, שסופו מי יישורנו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 14.8.19 בנסיבות אלה, אני מעריכה את רכיב הכאב והסבל המגיע לתובע בגין מעשה
2 החטיפה שהשתרע על פני 4 שנים, בסכום של 650,000 ₪.
3
4
5 **סיכום** 15.
6
7 לאור כל האמור לעיל, אני מחייבת את הנתבעת 1 כדלקמן:
8
9 15.1 הנתבעת 1 תישא בכל ההוצאות שפרט התובע בטבלת האקסל כמפורט בגוף פסק
10 הדין.
11
12 15.2 הנתבעת 1 תישא בתשלום הפסדי שכר לפי 9,464 ₪ לחודש, משך 35 חודשים, סה"כ
13 331,240 ₪.
14
15 15.3 הנתבעת 1 תישא בתשלום הנזק הלא ממוני בסכום 650,000 ₪.
16
17 15.4 בנסיבות דנא, ראוי לחייב את הנתבעים 1 ו-2 בהוצאות מיוחדות וזאת על פי תקנה
18 514 לתקנות סדר הדין האזרחי הקובעת:
19
20 15.4.1 "ראה בית המשפט או הרשם כי בעל דין האריך את הדיון בכל
21 הליך שלא לצורך, על ידי טענות סרק או בכל דרך אחרת, רשאי
22 הוא, באותו הליך או בפסק דין, וללא קשר עם תוצאות המשפט,
23 להטיל עליו את הוצאות ההליך או המשפט בשיעור שימצא
24 לנכון בנסיבות העניין, לטובת בעל הדין שכנגד או לטובת אוצר
25 המדינה או לטובת שניהם". (הדגשה שלי א.ז.ר.)
26
27 15.4.2 הנתבעים 1 ו-2 התנהלו בתיק זה באופן שאינו ראוי מתחילת ההליך ועד
28 סופו ועשו כל שלאיל ידם על מנת לעכב את בירור התיק ולהכשיל את ניהולו
29 ע"י הגשת בקשות סרק כערעור על היתר ההמצאה מחוץ לתחום, בקשה
30 להחיל את הדין התורכי ועוד בקשות סרק אחרות.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

- 1 למרות החלטות ביהמ"ש שחייב אותם להתייצב בביהמ"ש ולהיחקר על
2 תצהיריהם הפרו הנתבעים 1 ו-2 את החלטות ביהמ"ש. התנהלות זו יש בה
3 זילות כלפי ביהמ"ש וראוי לחייבם בהוצאות וזאת בלי כל קשר לתוצאות
4 המשפט.
- 5
- 6 15.4.3 בנסיבות דנא, אני מחייבת את הנתבעים 1 ו-2 בתשלום הוצאות בסך של
7 20,000 ₪, כל אחד, סה"כ 40,000 ₪, אשר ישולמו לאוצר המדינה.
8
- 9 15.5 אני מחייבת את הנתבעת בתשלום הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתיק זה בסך 80,000
10 ₪. סכום זה הינו לאחר שנלקח בחשבון שנפסק על ידי 80% מתשלום שכר טרחת
11 עוה"ד ובכלל זה שכר טרחתו של עו"ד מ' לגבי התשלומים ששולמו לו עד למועד
12 הגשת כתב התביעה המתוקן.
13
- 14 15.6 כל הסכומים נושאים הפרשי הצמדה וריבית ממועד התשלום ועד התשלום בפועל.
15
- 16 15.7 המזכירות תואיל לשלוח העתק מפסק הדין לצדדים ולסגור את התיק.
17
- 18 15.8 ניתן לפרסום תוך השמטת הפרטים המזהים.
19
- 20 ניתן היום, ח' אדר א' תשע"ו, 17 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.
21
22
23
24

אסתר ז'יטניצקי רקובר, שופטת

25

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תמ"ש 51991-04 ש ואח' נ' א' ואח'

בפני כב' השופטת אסתר ז'יטניצקי רקובר

1

הלחיים סגורות